

Onsdagen den 16 juli

1 § Allmänna frågor och yttre förbindelser

Statsrådet Cecilia Malmström

Statsrådet Ewa Björling

**Återrapport från ministerrådsmöte den 16 och 17 juni
2008**

**Information och samråd inför dels ministerrådsmöte den
18 juli, dels ministerrådsmöte den 22 och 23 juli 2008**

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Jag förklarar sammanträdet öppnat och hälsar diverse statsråd och statssekreterare som vi har under dagen välkomna. Vi börjar med statsrådet Ewa Björling och statsrådet Cecilia Malmström, som också fungerar som dagens utrikesminister. Med dessa två ska vi behandla allmänna frågor och yttre förbindelser. Därefter kommer budget och rättsliga och inrikes frågor.

Vi säger också välkommen till vår nu tillträdde nye kanslichef Jan Olsson. Jag hoppas att de flesta redan har träffat honom, men nu är det på riktigt, så att säga. Nu kommer han att sitta här mer frekvent.

Jag anmäler också att det som vanligt har kommit diverse handlingar i sista stund. Bland annat kom det en bunt nu i morse med utkast till slutsatser. Det finns också en del utdelat på bordet för de ledamöter som undrar och vill leta. Det har varit diverse information i olika berörda fackutskott, och det tar vi när vi kommer till varje respektive punkt.

Nu hälsar vi statsrådet och handelsministern Ewa Björling välkommen och tar fram den blå lappen om ett särskilt rådsmöte om just handelsfrågorna. Jag lämnar ordet direkt till statsrådet för en diskussion. Det finns här i salen en bunt med underlag som är relativt tekniskt; det har vi pratat om förut. Den som vill kan bläddra i det exemplaret.

Anf. 2 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Det här är ett extrainsatt Gaerc – explicit bara för frågan om Doharundan som nu har pågått i ungefär sju år. Jag har varit i nämnden flera gånger under våren och informerat om läget. Det är därför väl känt för nämndens ledamöter att WTO:s medlemmar arbetar mot målet att kunna avsluta rundan under 2008. För att lyckas med det behövs nu ett genombrott i förhandlingarna. Ett sådant genombrott skulle fokusera på de två mest omstridda delarna – industrivaror och jordbruksvaror.

WTO:s generalsekreterare Pascal Lamy har gjort bedömningen att det är möjligt att nå genombrott på dessa områden nu i sommar. Därför har man nu kallat till ett minimiministermöte med formell början den 21 juli. På mötet är det ett 30-tal länder som kommer att delta. De ska vara ett representativt urval av WTO:s medlemmar. Dessutom kommer alla EU-medlemsstater att vara på plats. Jag avser själv att delta. Händelseutvecklingen får styra exakt vilka dagar det kommer att bli för min del.

Utgångspunkten för förhandlingarna kommer att vara ordförandetexterna från arbetsgrupperna för jordbruks- respektive industrivaror. Reviderade texter om det här har cirkulerats runt senast torsdagen den 10 juli.

Syftet med det här Gaercmötet är att låta ministrarna diskutera ordförandepapperen och förbereda WTO-ministtermötet. Några slutsatser förutses inte. Ordförandeskapet har också signalerat att man precis som praxis är i samband med WTO-ministtermöten vid behov kommer att sammankalla Gaercmöten för handelsministrarna på plats i Genève i nästa vecka. Om vi lyckas få ett genombrott i de här två delarna nu i juli är tanken att vi ska fokusera på resten av förhandlingsområdena under hösten med ett möjligt avslut under året och i värsta fall i början av 2009.

När det gäller substansen har det länge stått klart att eventuellt slutresultat av Doharundan inte kommer att bli så ambitiöst som regeringen helst hade önskat. Det finns många olika skäl till det. Ett skäl är att det tyvärr har funnits en tendens hos flera av mina kolleger inom EU att i första hand försvara defensiva intressen, i synnerhet på jordbruksområdet, snarare än att driva en offensiv agenda. Det har ibland försvagat EU:s position. Ett annat skäl är den komplicerade inrikespolitiska situationen i USA, som bitvis har bakbundit

de amerikanska förhandlingarna. Ett tredje skäl är den ovilja som har funnits bland flera av de snabbväxande ekonomierna att verkligen öppna sina marknader. Det är främst Brasilien, Indien, Argentina och Kina vi talar om då.

Från regeringens sida ser vi ändå att det som ligger på bordet i dag i förhandlingarna är av stort värde, inte minst i dag när den globala ekonomiska situationen är bekymmersam på flera sätt. Det finns ett stort behov av en ny positiv injektion.

Senast i går hade vi därför en debattartikel i International Herald Tribune som Sverige har tagit initiativ till. Den är undertecknad av mig och mina kolleger från Estland, Lettland, Slovenien, Storbritannien och Tjeckien. Där argumenterar vi för behovet av ett avslut på Doharundan och för att EU agerar kraftfullt och enat för att nå det målet.

Det är också utifrån det perspektivet som regeringen avser att agera vid Gaerc och vid ministermötet i Genève nästa vecka. Vi kommer att verka för att få ännu bättre gehör för våra offensiva intressen, men också att kraftfullt agera inom EU för att ge kommissionen stöd för att kunna förhandla konstruktivt och flexibelt. Det är otroligt viktigt att inte EU stjälper en möjlig uppgörelse.

Om det finns önskemål från nämnden om att hålla sig uppdaterad om händelseutvecklingen i Genève står naturligtvis jag och mina medarbetare till förfogande. Vi kan i så fall komma överens om hur vi gör det på bästa sätt när vi alla går in i semestertider. Jag misstänker att det är så även för er.

Vill ni att jag ska föredra några detaljer utifrån förhandlingarna?

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Jag ser att några nickar här. Framför allt vad gäller jordbruk är detta intressant. Flera av oss har tillbringat större eller mindre delar av början på det franska ordförandeskapet i just Frankrike och fått signaler i stil med denna: Vi är inte protektionister, men vi måste ta just jordbruksaspekterna på stort allvar.

Det kan vara intressant att höra statsrådet tolka de signalerna och gå in lite mer på de ämnena.

Anf. 4 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Man kan börja med att säga att de ordförandepapper som nu revideras en sista gång är väldigt komplexa och delvis oöverskådliga. Genom vårt perspektiv har det genom varje revidering ändå samlat sett blivit en förbättring. Det gäller även den här versionen. De utestående frågor som har funnits har även blivit färre för varje gång det har skett en revidering.

Man måste komma ihåg att större delen av texten redan är överenskommen, och det gäller att lösa de sista och mest besvärliga frågor som finns kvar.

Jag börjar med NAMA, det vill säga industrivarorna. Detta är viktigt för Sverige eftersom vi har ett stort ekonomiskt intresse i de delarna. Det handlar om att de övergripande tullsänkningarna blir så ambitiösa som möjligt både för i- och för u-länder och att de flexibiliteter som finns föreslagna inte blir alltför långtgående. Den så kallade antikoncentrationsklausulen är viktig i det här avseendet eftersom det är den som kan hindra länder från att undanta hela sektorer från tullsänkningar. Vi är också emot att vissa nyare WTO-medlemmar som Kina skulle ges extra lång implementeringstid. En annan viktig fråga är att en slutuppgörelse innehåller åtaganden för icke-tariffära handelshinder – NTB. I dag är den typen av hinder minst lika viktiga som tullar. Sverige har varit pådrivande i förhandlingarna om att även NTB måste hanteras, framför allt i elektroniksektorn eftersom det är betydelsefullt för svensk del. Dessutom finns den särskilda mekanismen för att hantera NTB över lag som EU har föreslagit ska införas i WTO.

Inom industridelen gäller också att de generella tullsänkningarna kompletteras med sektorsuppgörelser. Det skulle innebära att en grupp länder som representerar en viss betydande del av världshandeln sänker tullarna extra mycket och helst eliminerar dem helt i vissa utvalda sektorer. Det ligger flera sektorsförslag i dag på bordet som är av stort intresse för Sverige, till exempel industrimaskiner och kemi.

Vi går nu över till att tala om jordbruk. Det är ett viktigt intresse för EU att man inte ändrar villkoren för de gröna stöden, det vill säga stöd till lantbruket som är minimalt handelsstörande. Det stöder regeringen.

Skälet till att vi inte vill se att detta sänks i WTO är inte att vi värnar de här stöden särskilt, utan för att det skulle un-

derminera den reform av EU:s gemensamma jordbrukspolitik som inleddes 2003. Vår bedömning är att detta skulle försvåra framtida reformer inom EU. I dagsläget ser det ut som om frågan bör kunna lösas för EU:s del.

För övrigt på jordbruksområdet driver regeringen att EU ska acceptera en så ambitiös uppgörelse som möjligt med betydande sänkningar av både tullar och interna stöd. Här måste också påpekas att jämfört med EU:s positioner när rundan startade 2001 har förhandlingarna ändå gått kraftigt i svensk riktning. Vi talar i dagens läge om ambitiösa tullsänkningar för i-länder – uppemot 70 procent på enskilda varor och minst 54 procent i genomsnitt. I-länder ska också sänka sina handelsstörande interna stöd avsevärt. För EU och USA handlar det om 70–80 procent. Exportsubventioner och andra handelsstörande exportstöd ska vara avskaffade senast 2013.

På jordbruksområdet har regeringen också en särskild ambition att lyfta fram EU:s offensiva intressen. Som bekant växer den svenska livsmedelsimporten kraftigt. Därför vill vi förbättra marknadstillträdet för den sektorn – inte minst gentemot vårt grannland i öster.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Jag vill själv ställa en följdfråga om hur statsrådet tolkar ordförandeskapets signaler och vilja till att hitta en gemensam EU-position. Finns det splittringstendenser nu, eller är det mest retorik? Det är glädjande att höra om uppslutningen bakom artikeln i International Herald Tribune, men det är ju ännu inte 27 länder som är överens om den linjen. Jag hoppas naturligtvis att det ska bli så, men jag undrar ändå hur statsrådet tolkar läget och möjligheterna som vi har just nu.

Anf. 6 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Tack för dagens tiotusenkronorsfråga, skulle jag vilja säga! Frankrike är alltid svårt att tolka. Nu när Frankrike sitter i ordförandeposition hoppas jag ändå på att man därigenom känner sitt ansvar för att vara en samlande kraft för EU och att man då också läser av majoriteten och ser var någonstans EU verkligen vill landa. Det var en helt annan sak för Frankrike tidigare att vara ett EU-land och verkligen kunna uttrycka sig starkt. Jag hoppas att Frankrike nu ser vikten och betydelsen av vad det faktiskt innebär att

sitta som EU:s ordförande. Därigenom kan man se på det hela positivt.

Om det sedan är verklighet eller retorik är en oerhört svår fråga att förutse. Där kan man bara se framtiden an. Det är lite av samma tolkning som man gör inför presidentvalet i USA när man tittar på hur demokraternas kandidater – som det var tidigare – uttryckte en stor protektionism. Frågan är hur mycket som är retorik och hur mycket som är verklighet där. Det är en oerhört svår fråga att svara på.

Anf. 7 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Förhoppningsvis händer det någonting nu, och det blir ett genombrott. Det här är oerhört viktigt för Sverige. Från vår sida skulle vi därför vara väldigt glada om vi fick lite underhandsinformation. Den kan skickas till EU-nämndens kansli för vidare befordran ut till ledamöterna.

Anf. 8 ORDFÖRANDEN:

Det räcker utmärkt med skriftlig information i det fallet.

Anf. 9 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s):

Jag har en följdfråga om det här med sektorsuppgörelser och så vidare. Jag vet inte om jag uppfattade det hela rätt. Ministern kanske vill utveckla det lite närmare. Som jag uppfattade det nämnde ministern maskiner och kemi. Jag tänker på det som är så viktigt för svensk del, inte minst nu med tanke på vad som händer med hela fordonsindustrin och konkurrensen i ett långsiktigt perspektiv. Det finns anledning att känna en viss oro nationellt. Med tanke på marknadstillträde och så vidare utgår jag ifrån att även fordonsindustrin finns med i den här biten. Vill ministern utveckla detta lite närmare?

Anf. 10 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Jag ska lämna över ordet till Daniel Blockert, kansliråd, så att han får redogöra i detalj för vilka sektorsuppgörelser som är med eller inte.

Jag nämnde till exempel industrimaskiner och kemi. Det finns flera sektorsförslag med. Sverige önskar att ha flera sådana. Men var förhandlingen slutar och hur många som verkligen kommer med vet vi inte i dag. Det som jag föredrog här handlar om den riktning vi vill se.

Jag kan bara nämna att sektorsförhandlingarna är besvärsliga, för det finns många länder som inte tycker att sektorsförhandlingar är en särskilt bra idé. Det har tagit lång tid att komma fram till några sektorer som man kan enas om. Det ligger ett rätt stort antal sektorsförslag på bordet, men det är egentligen bara kanske fyra fem stycken som har någon större chans att överleva. Av dem som har bäst chans att överleva är industrimaskiner och kemi de som är viktigast för svensk del. Men det gäller också skog, som vi lägger ned ganska mycket tid på att försöka få med eftersom det är av stor vikt för oss. Samma sak gäller elektronik.

Fordonsindustrin finns inte med annat än som delar i andra sektorer. En del tunga maskiner, skogsmaskiner och annat kan komma med. Men personvagnar finns inte med i förslagen. Det beror på att det har funnits ett stort motstånd – i det sammanhanget uppriktigt sagt även från den europeiska fordonsindustrin. Den har inte varit intresserad. Svenska företag har varit det, men industrin på europeisk nivå har alltså varit tveksam. Det finns därför inte något personvagnsförslag med.

Anf. 12 BJÖRN HAMILTON (m):

Fru ordförande! Jag återkommer till samma fråga som jag har ställt flera gånger. Det gäller USA:s roll i det här spelet. USA har alltid varit en av de stora spelarna, som man också har haft lite svårt att tolka. Har det hänt något nytt eftersom man nu jobbar så intensivt för det här, är så positiv och tror att det ska kunna bli en lösning? Har det hänt något nytt i USA som indikerar att de skulle kunna ratificera ett förslag i presidentval och allt som händer där? Det har ju framkommit rätt så negativa signaler från bland annat kongressen under hand.

Frågan är: Vad är det som gör att den förändrade bilden har uppkommit utifrån ett amerikanskt perspektiv?

Anf. 13 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Det har spekulerats flitigt i den här frågan, och det görs hela tiden. Jag tror så här: Om övriga 151 länder kommer överens om en WTO-uppgörelse blir det svårt för USA och kongressen att stjälpa den uppgörelsen. Det gäller oavsett om det är Bush eller en efterträdare som

sitter vid makten. Det är så oavsett om det är en republikan eller en demokrat. Vi har redan sett att McCain har uttalat ett kraftigt stöd för frihandel. Jag känner mig mindre orolig när det gäller honom, men även om det skulle bli Obama tror jag inte att detta är någonting som man går in och gör som nyvald president. Man stjälper inte en sådan uppgörelse i det läget. Det arbetas intensivt bland de amerikanska förhandlarna nu för att verkligen nå fram. Det är det vi kan se.

Anf. 14 CARL B HAMILTON (fp):

Jag har en liknande fråga. Om man kommer fram till en uppgörelse är inte den bindande för USA, utan den måste ratificeras i den amerikanska kongressen. Det sker tidigast år 2009. Kollar man under hand av med Obama eller McCain – det kanske är viktigast att göra det med Obama – under förhandlingarnas gång? Eller hur går det till rent praktiskt?

Anf. 15 Statsrådet EWA BJÖRLING (m):

Fru ordförande! Jag har inte insyn i vilka kontakter USA:s chefsförhandlare Susan Schwab har med Obama just nu, så jag kan tyvärr inte svara på den frågan. Men jag förutsätter att någon form av underhandskontakter kommer att förekomma när man kommer så pass långt.

Om vi nu når fram när det gäller jordbruk och industrivaror och senare kan fortsätta med övriga delar inom WTO och Doharundans förhandlingsområden är jag övertygad om att någon form av underhandskontakt kommer att ske. Den kommer säkert att förtätas mer ju längre fram vi når under 2008.

Anf. 16 ORDFÖRANDEN:

WTO-frågan i sig har varit i nämnden många gånger förut. Som jag hoppas framgår det även i dag brukar vi vara ganska överens om att vi hoppas på framgångar för den frihandelsvänliga linjen. Om detta brukar vi som sagt vara överens.

Det vi har att göra i dag är att ta ställning till ett förhandlingsupplägg. Jag konstaterar att vi har stöd för regeringens här redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga. Det kan ju hända något nytt, som statsrådet så riktigt sade. Även vice ordföranden har nämnt det. Ordförandeskapet förutser eventuella ytterligare extra Gaercmöten under resans sista del. Om detta föranleder till exempel ändringar i

svensk position eller nyheter som är av intresse för riksdagen förutser vi att ni skickar över det skriftligt. Vi kan också samråda i skrift lite snabbt om så krävs under hand.

Vi tackar statsrådet Ewa Björling och hennes medarbetare så mycket för i dag och lämnar därmed frågan om Gaerocrådet den 18 juli.

Vi ska nu gå in på diverse både återrapporter och samråd inför kommande råd med allmänna och även utrikes frågor med Cecilia Malmström, som för dagen fungerar som utrikesminister. Vi tar fram den gula agendan igen, för där har vi först en återrapport från rådsmötet den 16 och 17 juni. Det var alltså Gaerocrådet dagarna före toppmötet. Det är både känt och omskrivet, och rapporten är utsänd. Om statsrådet inte har något att tillägga och om ingen har några frågor om det rådet lägger vi rapporten till handlingarna.

Jag vet att det också har varit ett informellt Europaministerrådsmöte i Brest som statsrådet har bett att få berätta lite om. Där pratade ni bland annat om fördraget.

Anf. 17 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Fru ordförande! God morgon, nämndens ledamöter! Jag tänkte kort återrapportera detta. I helgen hölls ett informellt EU-ministermöte i Brest i Frankrike med närvaro av alla 27 EU-ministrar eller statssekreterare. Det ser ju lite olika ut i de olika länderna. Den stora frågan som diskuterades handlade om fördraget. Det var mest en uppdatering. Varje land pratade lite grann om hur läget är och hur man ser på framtiden. Det emanerade från en diskussion om hur vi bättre kommunicerar Europafrågor och sådana saker. Det blev en ganska allmän diskussion. Men för nämnden kan det kanske vara en intressant lägesrapport om ratificeringen.

Som ni vet lade regeringen fram en proposition den 3 juli om Lissabonfördraget till riksdagen. Alla länder utom naturligtvis Irland samt Sverige, Tjeckien och Italien har nu ratificerat Lissabonfördraget. Det gör att vi nu är uppe i 23 länder. Spanien ratificerar i dagarna. Italien kommer att ratificera under juli och augusti månad, och presidenten skriver på precis i månadsskiftet augusti/september.

Det är alltså Irland som fortfarande är oklart. Ingenting nytt kom egentligen fram där. Den irländske Europaministern vädjade återigen om mer tid. De håller på att försöka analysera resultatet. De har inlett en del samtalsgrupper och

2007/08:42

16 juli

så vidare. Men de tror inte att de kan komma med något förslag om hur man går vidare förrän i samband med det informella toppmötet i oktober, precis som man också beslutade på mötet i juni.

När det gäller Tjeckien vet jag att nämnden har frågat tidigare. Där har man en inrikes process som är lite komplicerad. Fördraget ligger i författningsdomstolen, och kommer att ligga där under hösten. Det är också val i Tjeckien under hösten – kommunalval och senatorsval. Men den tjeckiske EU-ministern Alexander Vondra trodde att man nog skulle kunna ratificera. Förutsättningen är att man får ett positivt utslag från författningsdomstolen under december månad. Han trodde inte att presidenten skulle vägra att skriva på om båda kamrarna i parlamentet har antagit detta. Men det blir nog inte förrän i slutet på året. Sverige och Tjeckien kommer alltså lite senare, och när det gäller Irland finns det fortfarande inget nytt.

Detta var det mer konkreta som kom fram. Det återstår några presidentratificeringar och så vidare, men det är formaliteter i de här länderna. Även i Polen har presidenten backat och sagt att om nu alla länder ratificerar ska naturligtvis inte Polen vara den som fäller detta.

På kvällen fördes också en informell diskussion om EU och sport. Den leddes av den franske EU-ministern, som är mycket sportintresserad, och Michel Platini. Vi fick alltså äta middag med Michel Platini, vilket väckte stort avund bland vissa kolleger. Det var delvis en väldigt informell diskussion. Ni känner säkert till att om fördraget går igenom kommer sport att bli ett förstärkt samarbete. Det fördes en allmän diskussion om detta, som man ska återkomma till tillsammans i mer ordnade former med sportministrarna.

Sedan framförde Michel Platini å Uefas vägnar en vädjan till oss om att EU på något sätt borde hjälpa Uefa att komma till rätta med de problem som har att göra med handel – för i princip handlar det om handel – med väldigt unga fotbollsspelare. Rika klubbar köper mycket, mycket unga talanger – 13–14 år – för dyra pengar. Ibland visar det sig att de är jätteduktiga och går vidare, och ibland håller de inte måttet. De blir då ganska utlämnade; de får ingen utbildning och hamnar långt ifrån sina familjer. Dessutom dammsuger ju klubbarna mindre länders unga kompetenser. Detta är ett problem som hotar fotbollen i framtiden.

Det är ett angeläget problem. Uefa försöker reglera det hela, men det står i strid med den fria rörligheten. Man väd-jade därför om att man tillsammans skulle försöka tänka och vara kreativ när det gäller hur man ska kunna komma till rätta med problemet så att det inte står i strid med EU:s lagstiftning.

Men återigen – detta var bara en första allmänt orienterande diskussion som säkert emanerar från det mycket starka fotbollsintresset hos ordförandelandet. Men det är också ett reellt problem. Det handlar om ungefär 1 000 ungdomar i Europa i dag som ibland nästan lever under slavliknande former. Det är nästan lite av trafficking över det hela, och det går ned så lågt i åldrarna som 13–14-årsåldern. Platini delade ut ett tal och lite tankar, men det var som sagt bara en lös diskussion som man ska återkomma till i lite mer ordnade former när man har tittat på de legala aspekterna av detta. Då kommer det att bli idrottsministern som hanterar det, och hon kommer säkert att återkomma. Men jag tänkte att det ändå kunde vara intressant för nämnden att veta att diskussionen pågår.

Anf. 18 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Jag kan inte låta bli annat än att i någon mån fundera på EU:s stolta planer för framtiden när man fördjupar sig i den här typen av frågor, med tanke på subsidiaritet etcetera. Jag vill ändå skicka med att det kanske finns väsentligare frågor för EU att ägna sig åt.

Anf. 19 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Vi var många som påpekade just subsidiaritetsaspekten. När man väl kommer in i de fortsatta diskussionerna om hur Lissabonkriterierna och sport ska tolkas kommer vi säkert att diskutera det. Vi har mycket självständiga idrottsförbund i Sverige och är måna om att inte reglera detta. Det råder en stor enighet om detta.

Det var när det gäller det specifika problemet som man kan fundera på om det ändå finns möjlighet att gå vidare. Men det fanns inga förslag eller något. Han ville mest resa detta som en fråga. Men det finns naturligtvis väldigt starka subsidiaritetsskäl att inte reglera i idrotts- och sportpolitiken. Det är en gammal känd svensk fråga som jag vet att riksdagen och också EU-nämnden tidigare har framfört.

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen angående det mötet.

Vi går in på information och samråd inför det kommande ordinarie mötet för allmänna frågor och yttre förbindelser. Det är den 22 och 23 juli. Dit är det ännu med sådana här mått mätt ganska långt. Det vill jag uppmärksamma nämnden på, eftersom det också innebär att det var Kuspkommitté så sent som i går. Det kom ett slutsatsutkast så sent som i morse, och det kan komma ytterligare underlag under resans gång till dess att mötet faktiskt är. Det är egentligen en konsekvens av att vi valde att sammanträda i dag och hur EU arbetar i största allmänhet. Ni vet att det alltid är lite snabba ryck i utrikesfrågor. Vi gör så gott vi kan i dag så får vi se.

Vi har först de allmänna frågorna. A-punktslistan tar vi allra sist. Det finns utsända listor. Vi har information om resolutioner med mera från Europaparlamentet. Där står det fel i den blå agendan. Det ska vara den 4 och 5 juni respektive den 17 till 19 juni. I övrigt brukar det inte vara så mycket frågor och kommentarer på detta. Är det något statsrådet vill säga? Nej. Är det någon av ledamöterna som vill säga något? Jag finner inte så. Vi tackar för informationen i den frågan.

Vi går in på de yttre förbindelserna. Där kom det som sagt slutsatsutkast på franska i morse. De finns i den blå mappen. Sedan finns det också sammanfattningar på svenska som kom någon dag innan. Det är de som brukar komma på onsdagar under vanliga veckor.

Vi börjar förslagsvis med punkt 2, Tchad och Centralafrikanska republiken. Den frågan var i nämnden senast den 15 februari, då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt. Utkast till slutsatser för det kommande mötet är som sagt delat.

Anf. 21 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Utrikesministern har bett mig att i sin frånvaro föredra de här punkterna för nämnden. Jag kan meddela att det franska ordförandeskapet har hörsammat att den svenska EU-nämnden i dag sammanträder redan på onsdag och skyndat på processen.

De slutsatser som ni fick i morse är färdigförhandlade i Coreper för ovanlighetens skull. Det kanske också kan ses som ett uttryck för fransk effektivitet. Det sker då på bekostnad av att de är på franska. Jag beklagar naturligtvis det.

Det franska ordförandeskapets officiella språk är franska. Det kommer att komma en del, och en del är redan översatt. Det är naturligtvis ett problem. Vi kan försöka att gå igenom det tillsammans och försöka att se om det är några frågor.

Tchad är en diskussions- och beslutspunkt. Det kommer att vara rådsslutsatser som nämnden har fått. Det handlar om att beskriva insatserna såsom de har varit och hur militären har bidragit till ökad säkerhet i östra Tchad. Man har skyddat civila och bidragit till att förbättra den humanitära situationen något, även om situationen i Tchad förstås är bekymmersam.

Slutsatsernas huvudbud betonar vikten av samarbete mellan EU och FN när detta ska överlämnas för att råda bot på den säkerhetssituation som är. EU förbereder också en halvtidsrapport om insatsen. Den kommer dock inte att vara färdig till Gaerc utan får antas i efterhand.

Från svensk sida är vi naturligtvis aktiva. Utrikesministern har vid flera tillfällen redogjort för nämnden om detta. Eftersom vi deltar i operationen är vi förstås mycket aktiva i både utformandet och planeringen och kommer naturligtvis också ha synpunkter i utvärderingen.

För vår del är det viktigt att verka för att det inte blir någon som helst prestigekamp eller några slitningar i överlämnandet. EU och FN tjänar båda på att det blir så smidigt som möjligt och att man kämpar för samma mål. Om FN gör en god insats tjänar EU på det, och det arbete som EU har gjort tjänar FN på. Vi har på det här sättet samma agenda. Därför vill vi ha en mycket nära samordning när EU lämnar i mars nästa år. Detta sagt kort om slutsatserna.

Anf. 22 STAFFAN DANIELSSON (c):

Tack så mycket, EU-ministern. Jag vill bara ta upp språkfrågan. Det är utmärkt att Frankrike skyndar på så att vi har materialet här, men det är trist att det är på franska. Jag har skolfranska, men den räcker inte.

Ordförandeskapet har valt franska som huvudspråk. Det må man göra. Men är tanken att under detta halvår med franskt ordförandeskap när det kommer saker i sista minuten att det kommer att vara på franska utan att serva oss här med att det också är på engelska?

Jag tycker inte att det är acceptabelt. Det är också en praktisk fråga. Rimligen kan ett ordförandeskap ha två språk i

gång samtidigt så att det också kommer ut översättningar på engelska än att 26 länder, eller hur många de nu är, måste sitta på nätterna och översätta.

EU-ministern kunde utveckla något om detta. Jag tycker inte att det är acceptabelt från EU-nämndens och min synpunkt att få material på franska och förutsätta att jag därefter kan ta ställning till det vi ska ta ställning till.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Jag vill hoppa in själv. Jag vet att frågan har ställts från flera håll. Vi kan allmänt önska oss det. Vi är medvetna om här i EU-nämnden att alla beslutsunderlag inte alltid finns på svenska. Det gäller särskilt inte när det är snabba ryck och dan före dan i EU-sammanhang. Det är vi ganska vana vid. Men nog är det förstås så att fler ledamöter behärskar engelska än franska. Det gäller sannolikt också i både nord och öst inom unionen.

Nog har Staffan Danielsson en poäng i att det vore önskvärt att få åtminstone engelska översättningar i fall där det är snabba ryck. Det är för mycket begärt med 23 språk till vardags även under andra ordförandeskap. Men i möjligaste mån: Ju fler riksdagsledamöter som begriper vad vi ska fatta beslut om, desto bättre ur demokratisk synpunkt om inte annat. Så är det faktiskt, även om jag också läser franska.

Är det någon mer som vill yttra sig om just språkfrågan tar vi det och återkommer till Tchad om en liten stund.

Anf. 24 SUSANNE EBERSTEIN (s):

I så fall finns det väl anledning för Sverige att ha svenska som vårt huvudspråk under vårt ordförandeskap. Det kan bli helt ohållbart, eftersom då 26 ministrar aldrig vet vad det är för slutsatser som kommer att läggas på bordet och parlamenten är oinformerade. Det är en väldigt allvarlig fråga. Jag understöder verkligen Staffan Danielsson.

Anf. 25 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Jag förstår verkligen det dilemma det innebär för nämndens ledamöter och riksdagen i övrigt. Många statsråd och utrikesministern själv är inte direkt en fena på franska, kan jag säga i hans frånvaro.

Jag kan inte garantera att det inte kommer att bli så här i sista stund. Men det är förstås väldigt många länder som upplever samma frustration. Säkert förs motsvarigheten till

den här diskussionen runt omkring Europa när detta kommer in.

2007/08:42
16 juli

Å andra sidan ska man komma ihåg att det också finns en del länder som faktiskt har franska som första språk och som har svårigheter med engelska i sina parlament. De informella språken har på något sätt varit franska och engelska. För tio år sedan var nästan allting på franska. Det har blivit en väsentlig ökning på engelska.

Jag kan tänka mig att det här är en diskussion som kommer att väckas i Coreper och säkert också kommer upp på rådet. Det ställer till problem för väldigt många länder. Det har blivit etablerat att alltmer nu sker på engelska. De allra flesta riksdagsledamöter och motsvarande runt omkring tar till sig materialet på engelska.

Vi får bara hoppas att det franska ordförandeskapet kommer att försöka att publicera på båda språken. En del finns på båda språken. Det gäller en del uttalanden och sådant som har gjorts. Det kommer att finnas så att både statsråd i Europa men också nationella parlament här möjlighet att titta på och förstå texterna innan.

Anf. 26 ORDFÖRANDEN:

Om man jämför domarna från Europadomstolen för mänskliga rättigheter med dem från EG-domstolen ser man vilken effekt det har för debatten i olika länder att faktiskt översätta domar på flera språk.

Vi är även i parlamentariska sammanhang vana vid att man vid stora officiella möten där alla papper är färdiga sedan en viss tid och man har god tid på sig kan använda 23 språk. I mer informella sammanhang eller där det måste gå snabbt är det ofta två språk, engelska och franska. Det ökar förståelsen väldigt mycket mer än att bara ha det ena eller det andra. Det vore nog ändå önskvärt enligt rätt många länder.

Anf. 27 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Vi hör nomenklaturen här säga att det är önskvärt. Jag tycker att det är alldeles för vagt. Det måste också kunna ställas ett krav. Det får inte vara så att ett land bara för att det råkar inneha ordförandeskapet skapar någon ny form av praxis.

Oaktat tidsaspekten torde det inte vara oöverstigligt att översätta till åtminstone ytterligare ett språk, i detta fallet engelska. Jag vill nog uppmana ministern att kräva att det kommer åtminstone på engelska.

Jag är alldeles övertygad om att det är många länder som är i precis samma situation. Med all respekt för Frankrike, om man inte markerar i inledningsfasen på deras ordförandeskap kommer de naturligtvis att fortsätta med hänvisning till att tiden inte räckte till.

Nästa steg är att vi inte kan behandla frågan därför att den inte är tillräckligt begripen av dem som ska fatta beslut. Svårare än så är det inte.

Anf. 28 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Man kan faktiskt vänta ihjäl sig på att andra ska ändra sig. UD är ett oerhört stort departement och framför allt en stor myndighet. Det måste finnas oerhört många fransktalande människor där eftersom det är diplomatspråket. Kan man inte tänka sig att UD under det här halvåret ser till att man har beredskap för att snabböversätta? I vart fall blir det då mer förståeligt för oss än att vi läser det själva på franska, i varje fall för de flesta av oss.

Anf. 29 ORDFÖRANDEN:

Jag vill själv snabbt svara på det. Skälet till att vi fortfarande har UD:s sammanfattningar på svenska av slutsatserna är för att gå till mötes de ledamöter som vill ha information om slutsatserna på svenska. Nyttan av de översättningarna har ifrågasatts på vissa håll. Det är väl viktigt att ha kvar dem, särskilt så länge slutsatsutkasterna bara finns på franska.

Sådant görs redan i sammanfattningsformen som kommer dagen innan, i vanliga veckor på onsdagar, och det kom väl i går en sådan här vecka. Det finns. Såvitt jag förstår är det UD-personalen själv som sitter och snabbprefererar utifrån franska. Det gör de mycket förtjänstfullt, om jag ska recensera det. Jag är inte säker på att jag ska det.

Anf. 30 ELSE-MARIE LINDGREN (kd):

Som av en händelse har jag läst de slutsatserna. Man skriver här att man uppmanar alla parter att anstränga sig för att få en efterföljande insats på plats efter Eufor.

Jag skulle vilja veta om ministern känner till vad det kan röra sig om och vilka länder som ha intresse av att fortsätta en insats.

2007/08:42
16 juli

Anf. 31 ORDFÖRANDEN:

Förlåt, Else-Marie, vi håller oss till språkfrågan en liten stund tills vi är klara med den. Statsrådet ska säga något i språkfrågan, sedan återkommer vi till Tchad.

Anf. 32 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Jag vill gärna tro att om det här mötet hade varit på fredag så hade slutsatserna funnits på engelska. Det här kommer direkt från förhandlingsbordet. Det ni fick i morse är bara några timmar gammalt. När man förhandlar så förhandlar man på ett språk. Sedan översätts det naturligtvis med en gång efteråt. Jag vill tro det.

När jag var på det informella mötet fanns allting. Det talades både–och. Det fanns tal förtryckta på engelska och franska. Det fanns allting. Det fanns ingenting att klaga på vad gäller det. Jag tror nog att det inte ska vara något problem.

Det kan vara när det är riktigt bråttom som vi inte kan garantera att det är på engelska. Men det finns många länder, en förkrossande majoritet länder, som har engelska som sitt huvudspråk och som inte kommer att acceptera att behöva ta ställning till något man inte förstår. Det är en viktig demokratifråga.

Anf. 33 ORDFÖRANDEN:

Vi utgår från att statsrådet fortsätter att bevaka det. Nu åter till saken, nämligen Tchad.

Anf. 34 ELSE-MARIE LINDGREN (kd):

Återigen har jag läst och undrar vilka ansträngningar som ska göras för att få en efterföljande insats i Tchad, vad den i så fall skulle innebära och vad som ska ingå i den insatsen.

Anf. 35 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag har också skummat igenom slutsatserna. Det står bland annat om den humanitära hjälpen. Det står också om återvändande flyktingar. Jag skulle vilja veta lite grann om relationen mellan militär insats och humanitär hjälp.

Särskilt om man ska ha en säker situation för de återvändande är det oerhört viktigt att man har ett starkt stöd till civilsamhället för att det ska kunna bli säkert.

Jag skulle vilja veta lite grann hur man diskuterar. Det står väldigt lite om det här. Det är bara nämnt att det också är humanitär hjälp, men det borde kanske vara en större del i det hela.

Anf. 36 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

När det gäller den första frågan är det FN som sedan tar över när EU-operationen har avslutats. Sverige lämnar i oktober, och sedan är hela EU-insatsen avslutad i mars. Det är FN som tar över, och det är FN som får bestämma hur man ska gå vidare.

Det vi vill betona och som också slutsatserna betonar är att det är viktigt att man samtalar så att det blir ett bra överlämnande och att man tillsammans diskuterar hur man ska gå vidare. Men det är alldeles för tidigt att uttala sig om det ännu. Vi är ännu fortfarande inne i operationen.

När det gäller den andra frågan har bland annat den svenska insatsen och över huvud taget operationen syftat till att också försöka förbättra det säkerhetspolitiska läget för civilbefolkningen.

Nu är en fortsatt militarisering av flyktinglägren en oerhört problematisk fråga som kommer att leva kvar under lång tid. Vad det handlar om är att se till att människor kan återvända under säkra former.

Sedan krävs också politiska insatser som går bortanför det mandat som styrkan har när det gäller att hitta en rimlig situation för dels förhandlingar, dels en politisk lösning som styrkan inte kan bidra till.

Det är väl också sådant man diskuterar i utvärderingen och som också ska leda till hur man ska fortsätta med de internationella insatserna.

Anf. 37 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag tänkte mer i form av bistånd. Det måste också finnas en möjlighet för de återvändande att komma tillbaka. Det kan finnas om EU också arbetar för att kanske öka biståndet till civilsamhället och till att bygga upp säkra miljöer för de återvändande och för alla andra som bor där. Det står nämli-

gen att man ändå ska arbeta med humanitär hjälp. Det är inte bara att skapa säkerhet, utan det handlar om bistånd.

2007/08:42
16 juli

Anf. 38 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Det är självklart. Bistånd är också sådant som politiskt kommer in i efterhand. Jag kan inga detaljer om hur mycket det är. Men Tchad är en viktig fråga som Europeiska unionen engagerar sig i.

Det finns en ökad vilja när det gäller både Tchad och generellt att försöka knyta ihop säcken så att alla element finns med. Det gäller både den militära och den civila säkerhetssituationen men också biståndet och den långsiktiga utvecklingen.

Exakt hur EU:s planer för bistånd för Tchad ser ut får kanske biståndsministern återkomma till. Men det är klart att det elementet verkligen finns med. Det är viktigt.

Den här operationen ska inte agera i ett vakuum. Vi måste se att den leder till konkreta förbättringar men också till att man kan gå vidare från Tchads sida. Det har skett en del förbättringar. Men fortfarande är situationen bekymmersam. Det är ingenting man löser på kort sikt.

Det är därför det också är så viktigt för FN och EU att tillsammans diskutera detta och hela spektrumet av instrument som FN och EU kan ha till sitt förfogande och inte minst bistånd.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att vi har en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går vidare till punkt 3, Zimbabwe. Även här finns slutsatsutkast i den blå mappen. Den här frågan är också välbekant för nämnden. Den var här senast den 13 juni då det fanns majoritet för regeringens ståndpunkt. Därefter vet de flesta vad som har hänt.

Anf. 40 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Zimbabwe har också diskuterats mycket. Det är ett stort engagemang både här och i Sverige generellt. Sverige är också mycket aktivt i rådet i den här frågan.

Det kommer att bli en diskussion och sedan blir det rådslutsatser som nämnden har fått. Där är det oerhört angeläget efter misslyckandet i FN att EU här verkligen ser till att hitta gemensamma linjer.

Man uttrycker förstås oro över situationen och kommer också att fatta beslut om gemensam modifiering av den gemensamma ståndpunkten. Det innebär att man skärper de åtgärder som man har haft tidigare.

Det blir fler personer som omfattas av sanktioner och reseförbud. Men minimerar också möjligheten till undantag som fanns för de personerna, till exempel för president Mugabe, att delta i internationella konferenser.

Ni vet säkert att han var i Rom tidigare i vår med hänvisning till just undantaget. Nu gör man det svårare för Mugabe och hans närmaste medarbetare att kunna åka på den typen av konferenser och man utökar listan på personer som omfattas av reserestriktioner.

Man kommer också att ha en diskussion om hur man ytterligare ska kunna stötta oppositionen under Tsvangirai och hans parti. Det är viktigt att man på något sätt fortsätter att uppmåna till förhandlingar. Det ska bli någon form av samtal om samtalen här ganska snart i ett första skede.

Det gäller att EU visar sitt stöd, att man förutsätter att detta sker, att våldet upphör och att man gemensamt försöker att hitta någon väg framåt i detta.

Sverige har varit mycket aktivt i frågan. Svenska ambassaden i Harare är mycket aktiv och har varit med och till exempel tagit fram förslag på en del av de namn som ska finnas med på listan. Den ingår också i en nära krets som samarbetar med att försöka på något sätt komma framåt i den här otroligt tragiska situationen.

Anf. 41 HANS LINDE (v):

Fru ordförande! Jag får erkänna att jag på den här punkten inte har några invändningar mot regeringens linje. Jag skulle ändå vilja ställa några frågor.

Det är oerhört tragiskt att man inte fick igenom någonting i FN:s säkerhetsråd. Men hur går man nu vidare? Kommer man på något sätt från EU:s sida att ligga på bilateralt? Det gäller i synnerhet att de länder som exporterar vapen och tortyrutrustning till Zimbabwe kommer att upphöra med det.

Jag har en andra fråga. Nu är också min franska kraftigt begränsad. Men jag kan i varje fall förstå så mycket av råds slutsatserna att man från EU:s sida betraktar valresultatet som illegitimt.

Vad får det för praktiska konsekvenser om man inte betraktar Mugabe som representant för det zimbabwiska folket? Det är en helt korrekt slutsats. Men vad får det för praktiska konsekvenser för relationerna till Zimbabwe?

2007/08:42

16 juli

Anf. 42 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Jag delar Hans Lindes uppfattning. Jag tror att vi är helt överens i de frågorna. Det är oerhört tragiskt att det tyvärr inte kunde bli någon FN-resolution. Just därför är det så viktigt att EU enar sig kring detta.

Där har man sagt att det är valresultatet i den första valomgången som man betraktar som legitimt och att den här regimen helt enkelt inte godkänns. Man accepterar inte utfallet av valresultatet i den andra omgången med tanke på det fusk, de trakasserier, det oerhörda våldet, hindrandet av människor att kunna gå och rösta fritt, och så vidare.

När det gäller de praktiska konsekvenserna är det en minimering eller begränsning av de officiella kontakterna med regimen. Man försöker i stället hitta olika vägar för att stötta oppositionen och de demokratiska krafterna i det civila samhället på olika sätt. Det kommer säkert att diskuteras.

Anf. 43 ORDFÖRANDEN:

Vi har säkert anledning att återkomma. Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt även i detta ärende.

Vi går vidare till punkt 4, Somalia. Även här finns det utkast till slutsatser i mappen. Även den här frågan har varit i nämnden förut, sist den 13 juni, då det även i denna fråga fanns majoritet för regeringens ståndpunkt.

Anf. 44 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Vi rör oss vidare i Afrika och kommer här till Somalia. De rådsslutsatser som nämnden har fått går i sin huvudsak ut på att man välkomnar undertecknandet av Djiboutiavtalet. Trots de problem som fortfarande kvarstår är det ändå ett framsteg och ett momentum som är viktigt att ta.

Man uppmanar alla parter att implementera detta och att fortsätta att agera i avtalets anda. Man välkomnar också Afrikanska unionens engagemang i frågan och trycker på att det internationella samfundet på olika sätt måste försöka stötta avtalets vidare implementering.

Man uttrycker också stor oro över piratverksamheten som sker utanför Somalia som ni säkert har läst om i tidningarna. Det är ganska spektakulära verksamheter som pågår där. De är oerhört tragiska. Det är både kidnappningar och förhindrande av matleveranser som gör att människor drabbas.

Den politiska och humanitära situationen som fortfarande är bekymmersam kommer naturligtvis att diskuteras. EU:s engagemang till stöd för FN-resolutionen 1816 kommer att diskuteras. Här pågår ett arbete juridiskt och militärt som man ska studera.

Vi står bakom och välkomnar undertecknandet av avtalet och verkar för att EU ska fortsätta att engagera sig i detta. Det handlar om att prioritera att parterna på olika sätt ska intensifiera arbetet med att upphöra med våldsanvändning och att man har en politisk dialog där de mänskliga rättigheterna har en mycket stor betydelse.

Det är ganska korta och koncisa slutsatser som nämnden kanske har lyckats stava sig igenom. Men de är i denna anda. Det finns inga konstigheter där.

Anf. 45 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag har egentligen lite grann samma fråga när det gäller Somalia, som ändå är en av världens största humanitära kriser. Det handlar om hur stor fokus man lägger på att stötta människor i Somalia att ta sig ur den humanitära krisen. Vi kommer aldrig att få fred om inte människor också har mat i magen. Det är en fråga.

Den andra gäller vad som händer i Somalia nu. Det destabiliserar också till exempel Puntland. Såvitt jag har förstått det senaste är Puntland nu mer eller mindre laglöst land. Har du något att förmedla vad gäller Puntland, Somaliland och den påverkan som är där uppe?

Vi har också en stor flyktingkatastrof. Det är också väldigt många som ger sig av till andra sidan från Puntland och Somaliland och dör på vägen, precis som vi ser i Medelhavet och runt Kanarieöarna.

Det är inte bara pirater och krig som pågår i Somalia. Det är en väldigt stor och komplex situation och många problem. Man måste ta itu med de problemen tillsammans om man ska kunna få en varaktig fred.

Det är helt riktigt som Bodil Ceballos säger. Det här är en otroligt komplex situation. Det berör egentligen hela regionen. Det finns massor av olika aspekter som man kan lägga till detta. Alla de diskussionerna kommer naturligtvis upp.

Man försöker ändå att begränsa diskussionen just nu till att fokusera på det positiva som har hänt. Jag är medveten om att det finns enorma problem med både flyktingarna och det eskalerande våldet. Till exempel blev UNDP:s chef mördad för några veckor sedan. Det är en mycket instabil situation.

Man ser ändå att det finns ett litet momentum i att man har undertecknat avtalet. Det internationella samfundet kan stötta för att man ska gå vidare i detta. Kanske kan det ge någon liten öppning för en förbättring av situationen.

Avtalet skapar förutsättningar för ett helt annat engagemang för humanitär hjälp om det implementeras på rätt sätt. Det allra viktigaste är nu att se till att parterna verkligen står bakom avtalet och att man implementerar det fullt ut.

Flyktingsituationen när det gäller Spanien och Europa är också en viktig fråga. Jag tror inte att den kommer att diskuteras så mycket i det här sammanhanget. Det finns med i andra diskussioner som framför allt förs av flykting- och invandrarministrarna. Men det är klart att det är ett viktigt element i detta. Hela regionen är på många sätt en krutdurk.

Det viktigaste är att få avtalet på plats och se till att i varje fall de allra flesta står bakom detta. Då får vi förutsättningar att agera också humanitärt och inte minst när det gäller bistånd. Sverige har varit aktivt för att få in den humanitära dimensionen så att det inte bara blir teknikaliteter kring avtalet utan att den humanitära dimensionen nämns i slutsatserna. Jag tror att det också kommer att bli en diskussion om detta.

Vi får alldeles säkert anledning att återkomma till detta och regionen i sin helhet.

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar även i detta fall att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt.

Nu lämnar vi Afrika för dagen och beger oss till Ukraina som ska diskuteras med anledning av toppmötet mellan EU och Ukraina. Den här frågan var i nämnden senast för unge-

fär ett år sedan inför det förra toppmötet. Då lär jag ha tackat för informationen i den frågan. Vi får väl se vad vi ska göra i dag och höra statsrådet.

Anf. 48 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Det här gäller en annan del av världen som är mindre orolig men också föremål för diskussion. Det handlar om Ukraina. Precis som ordföranden sade är det toppmötet mellan EU och Ukraina i Evian som ska vara den 9 september.

Tanken från ordförandeskapet är att man ska kunna använda diskussionen nästa vecka för att helt enkelt lösa utestående frågor kring detta och komma så väl förberedd som möjligt. Det är för att få till stånd ett nytt avtal mellan EU och Ukraina. Det pågår också förhandlingar om ett frihandelsavtal som ska ingå i detta.

Det finns några utestående frågor som är väldigt känsliga mellan EU och Ukraina. Det handlar om hur man ska formulera sig kring Ukrainas fortsatta relationer med EU. Det är ingen hemlighet för nämnden. Där är vi väl helt eniga om hur Sverige ser på de framtida relationerna. Det handlar om exakt hur formuleringen ska vara så att man får alla EU-länderna med sig och också Ukraina.

Vi ser gärna att det ska vara skrivningar som innebär att det är ett steg framåt när det gäller EU-närmandet för Ukraina. Det handlar också om viseringsliberalisering. Det är heller inte någon hemlighet att regeringen är för detta. Det handlar om hur man ska uttrycka sig om detta.

För vår del är det oerhört viktigt att man kommer fram till avtal om de här frågorna. Vi ser fram emot att man diskuterar dem. Men eftersom frågorna på något sätt hör samman ser vi att ingenting är klart förrän allt är klart i diskussionerna.

Vi stöder kommissionens förslag om att inleda en viseringsdialog med Ukraina. Viseringsfrihet är ett långsiktigt mål. Vi stöder Ukrainas framtida ambitioner. Det är bara fråga om exakt hur man formulerar detta i texterna inför mötet. Mötet är viktigt, och alla, inte minst ordförandeskapet, lägger stor vikt vid det. Det kommer inte att antas några slutsatser, utan det blir mest en diskussion där man försöker att identifiera återstående frågor. Det är de två som jag redogjorde för för nämnden som är de huvudsakliga.

Jag har en kort kunskapsfråga. Finns det länder i EU som är motståndare till samarbetet med Ukraina, eller hur ska jag tolka det ministern sade?

Anf. 50 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Det finns ingen som är motståndare till att ingå avtal med Ukraina och hålla mötet. Det är bara fråga om hur man konkret ska formulera slutmålet för Ukraina. Det är ingen hemlighet att det finns länder som tycker att Ukraina så småningom ska bli ett medlemsland. Det ska sägas tydligt. En del tycker också, med tanke på diskussion i Irland, att man ska vara lite mer försiktig med att uttrycka ambitionerna, men att det ska ske ett närmande och att man ska försöka få till stånd ett frihandelsavtal och ett associationsavtal finns inga frågor om. Frågan gäller hur långtgående formuleringarna ska vara.

Anf. 51 ORDFÖRANDEN:

Svenska positioner om medlemskapsperspektivet och för den delen östra dimensionen av grannskapspolitiken är väl kända och tidigare samradda i nämnden. Om vi gjorde så förra året att vi tackade för informationen i frågan inför toppmötet tror jag att vi rent tekniskt ska göra detsamma i år.

Då har vi ett toppmöte till – som redan har varit, tror jag. Det står i alla fall en punkt om de transatlantiska förbindelserna. Det syftar på toppmötet EU–USA.

Anf. 52 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Det här är en punkt som man egentligen hade tänkt att anta tidigare i våras inför toppmötet EU–USA. Av olika anledningar blev det aldrig riktigt av att man diskuterade det i den formella formen, men den ligger kvar och skvalpar i agendan. Det kommer nog att vara en ganska kort informationspunkt om hur det franska ordförandeskapet avser att arbeta med de transatlantiska relationerna. Statsrådet Björling pratade tidigare om en del av de frågor som kommer att avhandlas. Handelsfrågorna är naturligtvis viktiga. Det är handelsrelationerna i övrigt, samarbetet Nato, samarbetet när det gäller kärnvapenspridning, livsmedel, klimatförändringar och andra frågor som behöver diskuteras med våra amerikanska vänner. Vi bedömer i dag att mötet mest kommer att vara en summering från det franska ordförandeskapet om hur

dialogen kommer att fortsätta. Det blir en ganska kort informationspunkt. Om det blir någon dramatisk ändring återkommer vi naturligtvis till nämnden.

Anf. 53 HANS LINDE (v):

Fru ordförande! I och med att vi inte har fått någon information tidigare skulle det vara intressant att få höra vad som konkret har diskuterats. Det vi har fått information om här är luddigt.

Jag vill höra om tre områden fanns med på dagordningen på mötet den 9 och 10 juni. Det första området rör Guantánamo, skendränkningar och tortyr, det vill säga frågan om mänskliga rättigheter inom ramen för det så kallade kriget mot terrorismen. Det andra området gäller användningen av dödsstraff i USA. Det tredje området gäller hur USA använder sig av biståndsmedel för att inskränka kvinnors rätt till sin egen kropp, nämligen aborträtten i tredje världen och deras tillgång till preventivmedel.

Anf. 54 ORDFÖRANDEN:

Precis som i det ukrainska fallet kräver inte toppmöten samråd, men det är ett utmärkt tillfälle att diskutera frågan med statsrådet.

Anf. 55 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

När det gäller den här punkten på dagordningen på Gaerc har inte vi heller någon annan information om vad som kommer att diskuteras. Tanken var att punkten skulle diskuteras inför toppmötet.

När det gäller det toppmöte som har ägt rum finns en rapport. Vi kan skicka över den till nämnden så att ni kan läsa sammanfattningen. Det är väl det enklaste.

Anf. 56 ORDFÖRANDEN:

Det är väl en bra idé. Vi tackar i övrigt för informationen i den punkten.

Iran är däremot en diskussionspunkt. Vi fick information om Iranfrågan senast den 13 juni. Den är också en långkörare.

Anf. 57 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Det här är också en högaktuell punkt, men det kommer inte att antas några rådsslutsatser. Diskussionen kommer att

handla om hur EU ska förhålla sig till Irans respons på incitamentspaketet som överlämnades av Javier Solana för en månad sedan. Det kommer också att bli en diskussion om hur EU snabbt kan implementera säkerhetsrådets resolution 1803, som handlar om ytterligare sanktioner mot Iran. Dessa antogs av säkerhetsrådet i mars tidigare i år. De kan kopplas till Irans nukleära program, missilverksamhet och spridningskänslig verksamhet.

Javier Solana kommer att träffa den iranske chefsförhandlaren på lördag den här veckan. Han kommer då att rapportera från det mötet. Vi har precis fått information om att också USA:s Under Secretary of State Burns kommer att medverka på mötet, vilket är unikt. Även om man inte ska dra några alltför stora slutsatser av detta kommer de tillsammans att medverka på mötet, vilket sänder en viktig politisk signal om att det internationella samfundet står enigt och att USA och EU är med.

Vi är förstas bekymrade över Irans fortsatta vägran att följa resolutionerna och är oroade över deras kapacitet att anrika uran. Samtidigt är det naturligtvis positivt att man träffas och samtalar. Rapporten från mötet den 19 juli kommer kanske inte att leda till så mycket konkret, men Solana ska i alla fall rapportera från detta.

Från regeringens sida är vi övertygade om att frågan, hur känslig och svår den än är, måste lösas på politisk och diplomatisk väg. Ett brett förankrat internationellt tryck är det mest effektiva. Därför ser vi positivt på att det blir ett gemensamt möte där USA:s vice utrikesminister medverkar på mötet.

Anf. 58 BODIL CEBALLOS (mp):

Ibland får man nästan uppfattningen att ju mer vi trycker på desto mer vill Iran visa att de gör som de vill när det gäller både anrikning av uran och avrättningar av olikstänkande.

Det är en svår situation. Frågan är var man hittar den balans där man får dem på *speaking terms*. Jag har inte på något sätt något emot ert upplägg utan det här är bara en reflexion. Det är svårt just för att ju mer man säger till dem desto värre blir det.

Anf. 59 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Visst är det ett otroligt komplicerat land med mycket högljudd retorik. Den humanitära situationen är naturligtvis mycket bekymmersam. Det sker fruktansvärda övergrepp mot mänskliga rättigheter i Iran.

Det är ofta svårt att tolka de utspel som presidenten gör. Därför får man hitta något slags balans mellan internationella påtryckningar och att visa att det faktiskt lönar sig att försöka närma sig det internationella samfundet. Nu har FN antagit denna resolution om något utvidgade sanktioner. Låt oss se på detta och inte springa vidare, som en del kanske skulle vilja. Nu har vi detta, och nu ser vi vad detta leder till. Sedan inleder vi samtal. Om de rättar sig efter resolutionerna finns en möjlighet till ett närmande som har konkreta fördelar för både EU och framför allt Iran. Det är den ständiga balansgången, som har pågått i alltför många år, men vi ser ingen annan väg framåt. Det måste ändå vara den politiska och diplomatiska vägen. Där är tonläget högt ibland, men det är väl bättre att det är retoriskt högt än att det skramlas på andra sätt. Det är en mycket bekymmersam och farlig konflikt. Det finns ingen enkel lösning på detta.

Det är positivt att man samtalar och att det blir en bedömning av detta. Sedan får vi se vad det leder till.

Anf. 60 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för denna lägesrapport enligt redan väl kända och förankrade regeringsståndpunkter. Vi tackar för informationen just i dag, och vi har säkert att anledning att återkomma om det händer något nytt.

Vi vänder på bladet, och där hittar vi punkten om västra Balkan. Den frågan är välbekant för nämnden. Den behandlades senast i nämnden den 13 juni då det fanns majoritet för regeringens ståndpunkt. Även detta var vi överens om. Nu finns det slutsatsutkast om Serbien, och det förväntas därtill en eventuell lunchdiskussion.

Anf. 61 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Fru ordförande! Det kan komma att bli en mycket kort diskussion och att slutsatserna antas som en A-punkt. De är okontroversiella. Även om det alltid finns mycket att diskutera om den här regionen, Serbien och Kosovo, handlar den här resolutionen i huvudsak om att EU mycket kraftigt vill

välkomna den nya proeuropeiska regeringen i Serbien, uppmana den att göra sitt för att bidra till ett EU-närmande och förutsätter att den serbiska regeringen konsoliderar sig och bidrar till regional stabilitet. Det är framför allt ett välkomnande av regeringen, dess sammansättning och den uttalade vilja man har haft att närma sig EU och att gå den vägen.

Möjligen blir det en kort diskussion om Kosovo, men det är också möjligt att slutsatserna, som är helt okontroversiella och man är helt överens om, antas som en A-punkt.

Anf. 62 ORDFÖRANDEN:

Vi gissar på vad TPIY kan betyda, men det kan vara den internationella brottmålsdomstolen.

Anf. 63 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Ja.

Anf. 64 ORDFÖRANDEN:

Bra. De ska samarbeta med dem, och det var viktigt. Det var bra att veta om medlemskapsperspektiv och sådant. Då har vi lärt oss det.

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går vidare till den sista punkten – det är ett understatement att kalla den för en långkörare – om fredsprocessen i Mellanöstern. Om densamma informerades nämnden senast den 13 juni.

Anf. 65 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Det är precis en långkörare. Tanken var väl ursprungligen från det franska ordförandeskapet att man inte skulle ha en sådan punkt. Det finns naturligtvis alltid anledning att diskutera Mellanöstern, men anledningen till att den finns med som en diskussionspunkt på agendan är att sändebudet Tony Blair har meddelat att han tänker hedra Bryssel med sin närvaro under mötet. Exakt vad han vill säga, om han vill komma med en rapport om läget, om han vill komma med förslag, vet vi inte. Det är oklart. Det ska inte antas några slutsatser. Det finns mycket att diskutera. Nämnden har följt det senaste dygnet med fångutväxling och så vidare. Det är förstås jätteintressant. Anledningen till att punkten finns är att Tony Blair vill komma. Han har aldrig träffat EU-kretsen på det sättet, så det finns väl alltid anledning att lyssna på

honom. Men vad han kommer att säga, om han kommer att ha något särskilt budskap, krav eller en bön om något vet vi inte. Vi får säkert anledning att återkomma i rapporteringen efteråt om vad som har sagts. Annars vet vi inte riktigt vad han kommer att säga.

Vad som händer i Mellanöstern är nämnden väl informerad om. Det kommer säkert att handla om detta på ett eller annat sätt.

Anf. 66 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Jag förstår att det här är en fråga som vi ständigt kommer att diskutera här i EU-nämnden. Det är positivt att Blair, som för ett bra tag sedan valdes till medlare i Mellanöstern kommer till EU-nämnden för att diskutera frågan.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

Just det är väl önsketänkande!

Anf. 68 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Om det går att ordna vore det bra! Man kan ändå fråga.

Så klart menar jag till ministerrådet. Med tanke på att man skrev under ett associationsavtal vid förra mötet med Israel enligt perspektivet att man ändå ska försöka förbättra läget på marken – fredsprocessen – är det intressant att se de motstridiga beslut som Israel just nu fattar. Det handlar om fångutväxling, den bräckliga vapenvilan med Hamas, samtidigt som försvarsdepartementet har beslutat att bygga nya fabriker på ockuperad mark.

Ser man inrikespolitiska konflikter i Israel och att det är det som ger dessa motstridiga signaler?

Med tanke på associationsavtalet och att det skrevs med perspektivet att förbättra läget i fredsprocessen, kommer det att följas upp från EU:s sida så att det händer något från Israels sida? Kan den tillförordnade utrikesministern svara på detta?

Anf. 69 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru ordförande! Jag vill koppla ihop med ett annat underlagsmaterial vi har fått, nämligen Barcelonaprocessen, eftersom alla länder inom den möjliga fredssituationen finns med runt bordet i processen. Vilken bedömning gör man från UD:s sida att Barcelonaprocessen kan ha för Medelhavsunionen, för att förbättra i just det avseendet? Sedan finns det

många andra knytningar att fundera på. Frankrike har ett nyvaknat intresse för att driva frågan med tanke på Turkiet etcetera. Det kan vi ta i ett annat sammanhang. Jag vill se detta just kopplat till fredsförhandlingarna.

2007/08:42

16 juli

Anf. 70 HANS LINDE (v):

Fru ordförande! Jag har egentligen samma frågor som Magdalena Streijffert, men jag skulle vilja spetsa till dem lite och klämma ministern på ett mer konkret svar.

Det rör bland annat beslutet i måndags om att bygga 25 fabriker i bosättningen Ariel på Västbanken. Kommer man från svensk sida att lyfta upp den frågan under diskussionen? Där går det att ge ett ja eller nej.

Sedan var det frågan om uppgraderingen av associeringsavtalet. Jag kanske skulle ha ställt den frågan under återrapporten. Det gick lite för snabbt. Jag ber om ursäkt för det. Det skulle vara intressant att få höra var man befinner sig i processen just när det gäller uppgraderingen av Israels associeringsavtal med EU och hur Sverige har agerat hittills i den processen.

Anf. 71 ORDFÖRANDEN:

Allting hör väl hit, utom möjligtvis frågan om Turkiet.

Anf. 72 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp):

Jag är inte tillförordnad utrikesminister. Jag vikarierar i dag för Carl. Bildt. Nämnden får ha överseende med att jag kanske inte kan svara så konkret på alla frågor.

Ja, det kommer motstridiga signaler. Å ena sidan ser det positivt ut, å andra sidan kommer vissa bakslag. En del av detta kan säkert förklaras med den mycket turbulenta inrikespolitiska situationen i Israel där Olmert är föremål för flera mycket allvarliga anklagelser. Det ska ske ett nytt partiledarval i Kadima under slutet av hösten. Det en situation med positioneringar, olika grad av hök eller duva, som man ofta ser i Israel. Det är en del i detta.

Sedan finns fångutväxlingen. Där förs samtal mellan Fatah och Hamas om försoning. Där finns också väl kända maktkamper. Där finns mer resonabla personer och andra personer. Det påverkar naturligtvis att det är så otroligt mångtydigt i frågan.

När det gäller bosättningarna gjorde det franska ordförandeskapet ett tydligt uttalande i EU:s namn i går. Man för-

dömde bosättningsaktiviteter på Har Hooma och Pisgat Ze'ev i mycket tydliga ordalag.

EU har beslutat om en uppgradering av relationerna med Israel. Men det finns också en skrivning om att det är under förutsättning att det sker framsteg i fredsprocessen. Det är alltid svårt att utvärdera och hitta konkreta indikatorer på detta när det samtidigt sker steg framåt och steg bakåt. Det är tydligt inskrivet och kommer att finnas med. Mellanöstern finns på ett eller annat sätt alltid på dagordningen när utrikesministrarna träffas för att diskutera. Det blir en alltmer enad linje inom EU i dessa frågor med tuffare press på EU.

Exakt vad som kommer att tas upp på diskussionsmötet på Gaerc är lite svårt att säga. Vi vet inte om det är bara Tony Blair som ska prata och om det ska bli en allmän diskussion. Det är för löst. Det är ett Homsmöte i Jerusalem nästa vecka där också dessa frågor kommer att diskuteras och där Sverige är medlem. Där kommer alla aktuella frågor att diskuteras. Exakt vad kan jag inte svara på.

Vad gäller Medelhavsunionen var det möjligt för Olmert och Abu Mazen att träffas på egen hand och samtala. Det är det enda forumet där man faktiskt sitter tillsammans. Bara det är positivt. Om detta bakom pompösa deklARATIONER kan leda till att 44 stats- och regeringschefer träffas på det sättet är i sig oerhört viktigt. Det innebär ett engagemang och att man förbinder sig till att det är viktigt. Bortom det ska det till en konkret arbetsagenda där ambitionerna är att skapa bättre samarbete att lösa många gemensamma frågor och bidra till ekonomisk utveckling, demokrati och stabilitet i regionen. Det är klart att det är viktigt för processen. Om det är ett forum där man kan mötas är det oerhört positivt. Det gäller också att Syrien är närvarande. Syrien spelar, oavsett vad man tycker om den regimen, en viktig roll. Turkiet har faktiskt också med saken att göra eftersom Turkiet spelar en oerhört viktig roll i att försöka se till att Syrien finns närvarande i diskussionerna. Allt hör ihop i Mellanöstern, som man tyvärr ofta tvingas konstatera.

Jag tror att detta kan vara ett forum, men det kan inte på något sätt ersätta den ordinarie processen. Där är det viktigt att man är oerhört tydlig med vad målsättningen är, att man fortsätter att pressa Israel och de palestinska parterna att fortsätta fredsprocessen. Det sker tillfälliga bakslag, men det har ändå kommit någonting i rullning. EU har varit kritiskt över

bosättningspolitiken den senaste tiden. Det är en linje som jag uppfattar. Jag vet inte om medarbetarna på UD tycker att det verkar som om man alltmer snackar sig samman om en gemensam linje i EU, att man blir mer och mer samsynt. Det är oerhört värdefullt. De nickar här, så jag är inte helt ute och cyklar. Det är mitt intryck när jag hör diskussionerna och läser detta. Det är positivt.

Jag ber om ursäkt, fru ordförande, om det var någon konkret fråga. Jag kan inte svara på om frågan kommer att resas, men det kommer att finnas fler tillfällen att träffas.

Anf. 73 ORDFÖRANDEN:

I mina öron lät det utmärkt heltäckande. Det känns som om alla är nöjda för dagen.

Anf. 74 HANS LINDE (v):

Det är alltid lite spännande om man får anmäla avvikande mening. Är det här en sådan punkt där man får göra det eller ska vi tacka för informationen?

Anf. 75 ORDFÖRANDEN:

Jag tänkte faktiskt tacka för informationen. Det var därför jag tittade på Hans Linde.

Det som kräver samråd är egentligen om regeringen har en ny eller förskjuten position i regelrätta förhandlingar. Så låter det inte. Den här diskussionen, svepet över regionen och alla politiska aspekter började ändå i att det Gaercmötet ska göra är att träffa Tony Blair – utan att veta vad han ska säga. Det kan vi inte samråda om. Därför tänkte jag landa i att tacka för informationen. Om det är något som Hans Linde vill säga apropå detta som ska föras till protokollet får han gärna göra det.

Anf. 76 HANS LINDE (v):

Det har jag väl gjort!

Anf. 77 ORDFÖRANDEN:

Ja, det tycker jag.

Då tackar vi för informationen och diskussionen i denna punkt för i dag.

Då är Gaercagendan nästan helt genomgången. Där finns en punkt 10, Övriga frågor, som mig veterligen saknar för-anmält innehåll. UD nickar. I anslutning till Gaercmötet är

det samarbetsråd EU–Kirgizistan och associeringsråd EU–Jordanien. Är det något statsrådet vill säga om någon av dem? Nej. Då tackar vi för informationen även i de frågorna.

Kvar på listan rent formellt står godkännande av A-punktslistorna i utsänt underlag. Är det någon av ledamöterna som har några frågor om någon av dessa? Nej. Statsrådet har inte något särskilt att säga. Jag finner sammanfattningsvis att det finns majoritet för regeringens ståndpunkter i dessa ärenden.

Det bör innebära att vi är klara med Gaercsamrådet. Innan folk börjar röra på sig ska den hemliga mappen samlas in. Låt den ligga framme så att kansliet kan samla in den på en gång.

Är det något ytterligare som statsrådet vill ta upp med oss? Nej. Vi tackar henne och medarbetarna för i dag. Vi önskar trevlig helg och lycka till på rådet. Tack för i dag. Vi hoppas att statsrådet får en skön sommar.

Anf. 78 ORDFÖRANDEN:

Vi går vidare med dagens sammanträde och behandlar Ekofin–budget med statssekreterare Hans Lindblad. Vi ber om ursäkt för att det stod något annat i tidigare version av agendan. Det ska naturligtvis inte hända igen.

Vi ska få information och samråda inför budget–Ekofin, som är redan i morgon. Det finns en återrapport från ett tidigare budgetmöte som redan är föredragen av finansministern vid en tidigare nämnd. Den biten hoppar vi över och går rakt på det som komma skall. Underlag till detta är utsänt och utlagt på bordet. Där finns overheadbilder, som jag hoppas att vi kan hålla oss till. Då slipper vi sätta på extra lampor en sådan här sommardag för att visa på skärm.

Anf. 79 Statssekreterare HANS LINDBLAD:

Det är som vanligt lika trevligt att vara här, även om det är mitt i sommaren. Med mig har jag, också som vanligt, departementsrådet Peter Sandwall och kanslirådet Lotta Karle.

Kommissionen presenterade sin preliminära budget den 6 maj. Jag var i finansutskottet och föredrog huvuddragen i det förslaget den 20 maj. Jag föredrog också regeringens preliminära ståndpunkter. I dag tänkte jag mer fokusera på det kompromissförslag som rådet hittills har arbetat fram och som kommer att läggas på bordet i morgon.

Kompromissen är, glädjande nog, restriktiv. Den är mer restriktiv än vad kommissionens preliminära förslag var. Det är glädjande att den går i rätt riktning.

Innan jag går in på kompromissen tänkte jag snabbt gå igenom tågorordningen framöver. Det blir den första bilden om årsbudgetprocessen. Det är första läsningen i morgon i rådet. Sedan genomför parlamentet sin första läsning i slutet av oktober. Därefter samlas rådet igen den 23 november, och budgeten fastställs slutligen i samband med lucia, då parlamentet genomför sin sista läsning.

Jag vill att ni hoppar till bilden om handlingslinjen. Det är möjligt att den ligger sist i er bunt. Under maj och juni har

rådet behandlat kommissionens budgetförslag på sedvanligt sätt. Som nettobidragsgivare har Sverige under hela den processen strävat efter att minska betalningarna, att effektivisera inom administrationen, att verka för att det finns tillräckliga marginaler och att verksamheterna ska ge ett EU-mervärde.

På basis av detta och andra medlemsländers ståndpunkter har ordförandeskapet föreslagit en kompromiss som har fått brett stöd. Det finns en bild som heter "Rådets 1:a läsning – kompromiss", med en liten tabell där man kan se att den procentuella neddragningen på betalningarna är 4,7 procent. Kommissionens preliminära förslag var minus 3,3 procent.

Sedan kan vi hoppa till en bild som också heter "Rådets 1:a läsning – kompromiss" men där siffrorna avser miljoner euro. Om vi ser på förändringarna i relation till kommissionens förslag kan vi se att man under den första punkten, Konkurrenskraft och sysselsättning, har dragit ned betalningarna. Skälet till det är att man erfarenhetsmässigt har överbudgeteringar. Man har nu försökt dra ned detta så att det bättre ska ligga i nivå med det genomförande som brukar bli.

Det handlar inte om så stora saker. Det finns många poster som summerar upp. Administrationen dras ned på ett stort antal program. För det finansiella stödet för transeuropeiska nätverk föreslår man nu en ökning med bara 55 procent, att jämföra med kommissionens 65,7 procent. Rymdforskningen bantas så att den nu ökar med bara 151 procent i stället för rådets 213 procent och så vidare.

Även när det gäller sammanhållningspolitiken har vi historiska överbudgeteringar. Det finns skäl att minska här. 2008 är dessutom det sista året av föregående programperiod, och det leder till att betalningarna för 2009 blir mindre. Dessutom har man inte kommit i gång ordentligt med de nya programperioderna.

Rådet föreslår att man plockar ned betalningarna med 250 miljoner euro. Man ska komma ihåg att det kommer ovanpå den neddragning som kommissionen har föreslagit eftersom man känner till att det finns historiska överbudgeteringar här. Kommissionen föreslog en neddragning på drygt 5,6 miljarder euro. Detta är en del.

Även när det gäller jordbruket finns systematiska överbudgeteringar. Neddragningarna har framför allt gjorts inom marknadsstödet.

Rubrik 3 hoppar jag över, för där är förändringarna så pass små.

När det gäller rubrik 4 ökar man åtagandena från rådets sida med 114 miljoner euro. Man sätter av det i reserv för kommande insatser i Kosovo och Mellanöstern. Betalningarna minskar emellertid med knappt 400 miljoner, men det är en teknisk historia som har att göra med hur den så kallade katastrofreserven hanteras rent budgetmässigt.

Under rubrik 5, Administration, har man plockat ned åtagandena och betalningarna med drygt 100 miljoner euro. En stor del av neddragningarna hamnar på kommissionen, som har uttryckt sitt ogillande över denna bantning. Rådet anser att det finns en potential för effektivisering.

Förutom neddragningarna innehåller förslaget till första läsning några deklarationer. Däribland finns en deklaration i syfte att konkretisera inriktningen på extern utvärdering av myndigheterna. Detta har varit ganska viktigt för Sverige. Vi har aktivt drivit det. Målet är att vi ska komma överens med parlamentet så att vi kan få en långsiktig plan för att komma till rätta med administrationen och kunna minska utgifterna där. Det är i slutändan parlamentet som bestämmer över de administrativa kostnaderna.

Det finns också en deklaration som syftar till att förenkla mobiliseringen av solidaritetsfonden.

Vad gäller konsekvenserna för den svenska EU-avgiften skulle kommissionens förslag innebära ungefär 500 miljoner kronor mindre i utgifter i förhållande till vårpropositionen. Skulle rådets kompromissförslag gå igenom skulle det innebära att siffran stiger till 900 miljoner kronor i lägre utgifter. Emellertid vet vi att det är högst osannolikt att rådets första läsning blir den slutliga nivån. Parlamentet brukar vara mer expansivt i sin hållning.

Man kan summera diskussionen i rådet med att det i mycket har handlat om var man ska dra ned i förhållande till kommissionens förslag. Det har varit strid om neddragningarna på strukturfonden. Vår bedömning är att den kompromiss som nu ligger på bordet är bra. Den är bättre än det förslag som kommissionen kom med och som jag i finansutskottet visserligen inte fick acceptans för, men det diskuterades i positiva ordalag. Nu har man alltså kommit fram till ett förslag som är ännu bättre.

Neddragningarna av betalningar på sammanlagt 1,7 miljarder euro är relativt omfattande – det måste man säga – i ljuset av att kommissionens ursprungliga förslag innehöll bantningar.

I Coreper den 9 juli ställde sig alla bakom kompromissförslaget, och regeringens avsikt är att stödja det i morgon. Men samtidigt kommer jag i morgon att försöka på ett trevligt sätt indikera – även om jag inte ska backa om kompromissen och säga att jag skulle ha velat ha något stramare – att jag anser att förhandlingsutrymmet gentemot parlamentet är osedvanligt litet i ljuset av den finansiella situation som vi har i världen, med oljepriserna och livsmedelspriserna. Är det någon gång man behöver ha goda offentliga finanser, så är det i en situation som denna. Detta tycker jag ska gälla på alla plan. Därför tycker jag att kompromissutrymmet är sällsynt ”litet”, och det tänker jag försöka säga på något trevligt sätt.

Det blir med stor sannolikhet inte någon överenskommelse med parlamentet i morgon, men vår förhoppning är att vi ska kunna komma överens om deklarationerna.

Anf. 80 ORDFÖRANDEN:

En sak som inte står i handlingarna – det är en liten miss, bara – är att finansutskottet som statssekreteraren nämnde hade överläggningar i frågan den 20 maj. Det ska vi referera till och försöka förhålla oss till. Då var utskottet såvitt jag förstår enigt om att stödja regeringens ståndpunkt och om att man särskilt skulle framhålla vikten av fortsatt budgetrestriktivitet. Det är ett viktigt medskick som riksdagen redan har gjort. Nu befinner vi oss i kompromiss- och förhandlingsläget, och jag kan efter denna inledning konstatera att den här linjen verkar regeringen driva. Vi får väl hoppas att också svenska ledamöter i Europaparlamentet gör det. Det råder inte EU-nämnden över, men vi har ju partikontakter på respektive håll, där vi kan ta upp detta.

Anf. 81 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Statssekreteraren pratar om att indikera, och jag vill ta upp en annan indikation som kan göras, framför allt inför långtidsbudgeten. Redan nu måste man allvarligt börja tala om att det behövs en jordbruksreform. Det tycker jag att man ser tydligt i budgeten för 2009. Det är något som inte alls är

bra i EU, och det är jordbruksdelen. Det kan vara bra att ständigt påtala detta, så kanske utvecklingen än mer går i vår riktning.

Finansdepartementet och finansministern talar om *substantial reforms* när det gäller jordbrukspolitiken. Finansutskottet talade om mycket kraftiga förändringar. Det kanske är viktigt att man trycker på denna skillnad från den svenska riksdagen.

Vi är överens med regeringen i de flesta av dessa frågor som gäller budgeten, men vi vill självklart understryka betydelsen av restriktivitet när det gäller utökningen. Jag vet att det nu har gått ned lite grann, men egentligen vill man expandera enormt i Bryssel. Det är väldigt viktigt att bland andra Sverige håller emot kraftfullt.

Anf. 82 ORDFÖRANDEN:

Det är noterat.

Anf. 83 HANS LINDE (v):

Fru ordförande! Som jag har förstått det rådde det inte enighet i finansutskottet. Däremot blev det administrativa problem som gjorde att de avvikande meningarna från v och, misstänker jag, mp inte fanns med. Men vi har i alla fall framfört vår syn där. Därför vill jag ta tillfället i akt att nu anmäla avvikande mening.

Anf. 84 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Tack för redovisningen av läget, statssekreteraren! Det finns mycket kvar att önska här. Jag förstår att det nu är en kompromiss som ska baxas igenom på något sätt. Men det blir inget stöd från Miljöpartiet för den här kompromissen, för den är inte tillräckligt bra. Vi skulle vilja se en ännu tydligare restriktiv hållning som svensk linje i de här diskussionerna, bland annat när det gäller jordbruksfrågorna och rubrik 3, som väl handlar om inrikes frågor. Vi anser att man skulle kunna dra ned ytterligare.

Det som ska antas i morgon är enligt statssekreteraren några deklarationer. Det är förvisso inget fel på dem, men vi saknar en deklaration, nämligen den allmänna om att klimatsäkra EU:s budget. Detta har man pratat jättemycket om, och inför långtidsbudgeten har man sagt att man måste se till att EU:s budget inte motverkar en aktiv klimatpolitik. Då är det konstigt att Sverige inte lägger in deklarationer om att man

ska bygga vidare på detta, så att man också analyserar de olika budgetprocesser som finns i EU:s budget, så att de inte motverkar en aktiv klimatpolitik.

En sådan deklaration borde Sverige kunna ta initiativ till. Det är väl lite i senaste laget nu. Även om saker och ting kan hända dygnet före ett Ekofinmöte hinner man nog inte med detta, men jag skulle önska att statssekreteraren tog upp den här frågan i allmänna ordalag under mötet i morgon för att plantera ett frö för den fortsatta behandlingen av långtidsbudgeten.

Sammanfattningsvis: Avvikande mening från Miljöpartiet.

Anf. 85 ORDFÖRANDEN:

Det är noterat.

Anf. 86 Statssekreterare HANS LINDBLAD:

När det gäller jordbruksreformen vill jag säga att vi gör detta i översynen. Vi vill ha en ordentlig översyn, och det görs i den budgetöversyn som håller på.

Detta om en klimatsäkringsdeklaration får jag ta och fundera på, helt enkelt.

Anf. 87 ULF HOLM (mp):

Det var ju positivt att statssekreteraren ville fundera på det. Vill han ha lästips kan jag rekommendera Sieps utvärdering av EU:s budget ur klimatperspektiv. De kom med en rapport i våras om just detta ämne. Där kan han nog få lite inspel om vad han kan säga på finansministtermötet i morgon.

Anf. 88 ORDFÖRANDEN:

Då är vi nog klara med den här diskussionen. Jag finner sammanfattningsvis majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende men noterar avvikande mening från v och mp.

Detta var egentligen allt på agendan. Sedan finns det rent tekniskt ett par andra frågor också, bland annat om förberedelse av medlingsmötet med Europaparlamentet, men det betraktar jag som omnämnt. I övrigt är vi väl klara med behandlingen.

Är det något övrigt som statssekreteraren vill säga? Nej. Då tackar vi så mycket och önskar lycka till i den fortsatta budgetbehandlingen.

Anf. 89 ORDFÖRANDEN:

Vi går rakt in på de rättsliga och inrikes frågorna, och det ska vi först göra med statssekreterare Gustaf Lind. Som ni vet delas mötena mellan justitie- och migrationsministrarna. I dag är det statssekreteraren som tar migrationsfrågorna.

Vi ska börja med återrapport från de gångna rådsmötena. Det har varit rådsmöten den 5 och 6 juni och även informellt ministerrådsmöte den 7 och 8 juli.

När det gäller frågor som återkommer vid de olika mötena är det viktigt att vi försöker att ha vår diskussion i sak när de så att säga är på agendan. Jag tänker explicit på frågan om migrationspakten.

Är det något som statssekreteraren vill säga om de råds-möten som har varit utöver vad som står i de utsända rapporterna är han välkommen att göra det. Varsågod!

Anf. 90 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Tack! Det är roligt att vara här också.

Vi hade RIF-råd den 5 och 6 juni, och då kunde medlemsstaterna enas om ett kompromissförslag till gemensamma normer och förfarande för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna. Senast i juni godtog Europaparlamentet förslaget, som då blev det första inom vårt område som antogs med medbeslutande. Nu kommer juristlingvisterna att börja granska förslaget, och ett formellt antagande av rådet väntas senare under hösten.

På det här mötet tog också Grekland återigen till orda och informerade om vilka åtgärder man vidtagit för att anpassa sin lagstiftning i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen. Mitt statsråd valde då att framföra hur inströmningen till Sverige ser ut för att uppmärksamma Grekland på att det inte är det enda landet i unionen som tar emot asylsökande.

Både frågan om utvidgning av direktivet om varaktigt bosatta och frågan om vidarebosättning av irakier diskuterades.

Båda dessa frågor finns med på rådets dagordning inför nästa vecka, så jag ber att få återkomma när vi behandlar dem i det sammanhanget. I övrigt ber jag att få hänvisa till den skriftliga rapporten för mer information om det här mötet.

Anf. 91 BODIL CEBALLOS (mp):

Vi hade möte i socialförsäkringsutskottet i går. Då hade jag precis fått papperen och inte hunnit läsa dem, men nu har jag hunnit med det. Jag har några frågor som gäller återvändandedirektivet och de frågeställningar som tas upp där. Man talar om rättshjälp och om de kostnader som den kan medföra. Det är tydligen några medlemsländer som har haft synpunkter på det. Sedan handlar det om förvarsbestämmelsen och att någon medlemsstat anser att detta bör vara en fråga för nationellt bestämmande. Det står i papperen här.

Jag skulle vilja höra vad det är för frågeställning om kostnaderna för rättshjälpen som man har tagit upp. Om jag förstår rätt menar kommissionen att EU ska gå in och täcka de kostnader som kan uppkomma på grund av att man ska ha rätt till rättshjälp.

Anf. 92 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Jag är lite osäker på det exakta svaret. Jag vet att vissa länder hade problem med rättshjälpsdelarna och höll emot där. Kanske någon av mina kolleger är mer uppdaterade på de här specifika frågorna. Jag får veta att de hänvisar till återvändandefonden i rättshjälpsfrågorna. Tyvärr kan jag inte säga mycket mer specifikt än det.

Anf. 93 BODIL CEBALLOS (mp):

Åtminstone i många av de södra medlemsländerna brukar man inte gå med på vad som helst om man inte samtidigt får betalt för det av EU. Den stora problematiken med den stora inströmningen av människor finns ju just i de södra länderna, och jag kan förstå att det är en stor ekonomisk börda. När man då ser till förvarsfrågan, där vissa länder i nuläget tillåter att man sitter i förvar endast en mycket kort tid inser man att det naturligtvis blir en kostnad om man ska följa de regler som EU vill ska gälla för oss alla. Är det också något som ska belasta den gemensamma EU-budgeten?

Jag kan kanske få återkomma om de här ganska specifika frågorna? Inför nästa RIF-råd kan jag svara på dem, om det går bra.

Anf. 95 ORDFÖRANDEN:

Det går bra. Det går också bra att återkomma i skrift. Det gör vi ibland när det gäller mer detaljerade frågor. Svaret kan komma från vilken tjänsteman som helst, nästan, till exempel från den som är expert på frågan.

Vi kan med detta lämna återrapporten från den 5 och 6 juni.

Då går vi vidare till det informella mötet den 7 och 8 juli i den utsträckning frågorna inte kommer tillbaka alldeles strax.

Anf. 96 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Jag tänkte bara mycket kort säga att Beatrice Ask var där, och även jag hade förmånen att få representera Sverige. Frankrike var väldigt tydligt med att man skulle prioritera asyl- och migrationsfrågor under ordförandeskapet. Det kommer att bli väldigt intressant och utmanande för svensk del.

På dagordningen stod först och främst det franska initiativet om en pakt om invandring och asyl. Det är nästa fråga, så jag undrar om jag kan vänta till nästa punkt med att ta upp den.

Anf. 97 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för informationen vad gäller det mötet.

Då går vi in på information och samråd inför det kommande mötet. Först på beslutspunktlistan står just nämnda pakt.

Innan vi börjar ska jag säga att även i det här fallet är det ganska långt kvar till rådsmötet. Det är den 24 och 25 juli, alltså efter Gaercmötet. Det innebär att det är Coreper i dag och också i nästa vecka innan rådsmötet äger rum. Det innebär att vi kan vara lite väl tidigt ute i vissa fall. Då kan vi behöva återkomma i skrift, som ni vet har hänt ibland.

Det har också varit information om migrationsfrågorna i socialförsäkringsutskottet i går och överläggningar i vissa frågor på vissa dagar. Det tar jag upp när vi kommer till de enskilda frågorna.

Nu kommer vi närmast till punkten Europeisk pakt om invandring och asyl. Allra först vill jag säga att underlaget nu har kommit på engelska. Det har nu delats ut till nämndens ledamöter, som tidigare hade fått det bara på franska. Ni kan känna till att vi tidigare hade en diskussion om möjligheten att jobba på franska i Sveriges riksdag, som inte är särskilt god om vi ska vara ärliga. Därför är det bra att det kom på engelska nu. Sedan kan man kommentera det på svenska dessutom.

I den här frågan var det överläggningar i socialförsäkringsutskottet så sent som i går, då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt med avvikande mening från mp. Vänsterpartiet hade inte möjlighet att närvara vid mötet, men jag skulle gissa att de ledamöterna skulle ha hållit med Miljöpartiet om de hade varit där.

Socialförsäkringsutskottet har också tidigare haft överläggningar om grönboken om asyl, som ju förutser pakten och ligger lite grann till grund i sak. Det hade man förra året. Då fanns det också stöd för regeringens ståndpunkt med reservationer från s, v och mp. I går anmälde även Socialdemokraterna avvikande mening i socialförsäkringsutskottet, ska jag också säga.

Detta säger jag för att vi ska försöka förhålla oss till detta som ledamöter i nämnden och respektera gällande riksdagsordning, det vill säga inte upprepa allt som sades i går utan hålla oss till förhandlingsskedet därefter.

Anf. 98 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Ett utkast till det franska initiativet till migrationspakt presenterades som jag nämnde på det informella ministerrådet i Cannes den 7 och 8 juli. Ytterligare information om förslaget kommer att ges på RIF-rådet nästa vecka. Ordförandeskapets målsättning är att slutsatser om pakten ska antas av RIF-rådet den 25 och 26 september 2008 och av Europeiska rådet den 15 och 16 oktober. Vi får därför anledning att återkomma till nämnden i frågan vid ett antal tillfällen framöver.

Ordförandeskapets initiativ syftar till att i form av toppmötesslutsatser belysa ett antal särskilt angelägna och centrala delar av samarbetet på migrations- och asylområdet inom vilka EU bör förstärka sitt samarbete i ett framtidsperspektiv. Det är alltså toppmötesslutsatser som kommer att bli

produkten av detta. Namnet ”pakt” kan vi alltså läsa som rådsslutsatser. Det finns ju ett antal pakter i EU-sammanhang: stabilitetspakt, ungdomspakt, jämställdhetspakt och annat. Det är rådsslutsatser som det kommer att bli av detta. Jag är lite osäker på hur det har hanterats i andra sammanhang. Det är ingen rättsligt bindande text vi pratar om.

Jag får beklaga att det inte finns en svensk översättning av texten och att den engelska kom först nu på morgonen. Därför tänkte jag ägna lite tid åt att mer noggrant gå igenom olika nyckelkomponenter som finns med i förslaget. Jag misstänker att ni inte har haft tid att läsa underlaget.

Förslaget tar sin utgångspunkt i de olika framsteg som EU:s medlemsstater har gjort under de senaste 20 åren när det gäller att harmonisera migrations-, integrations- och asylpolitiken. Det franska ordförandeskapet har ansett att det har saknats en tydlig gemensam politisk ansats, och pakten är därför tänkt att utgöra avstamp inför en fortsatt framtidsdiskussion på området.

Förslaget genomsyras av tanken om solidaritet och ömsesidigt ansvar, och vikten av att bygga partnerskap med tredjeländer betonas. Pakten eller de framtida toppmötesslutsatserna innehåller fem olika avsnitt:

1. Laglig invandring
2. Olaglig invandring och återvändande
3. Gränsförvaltning
4. Asyl
5. Att bygga partnerskap med tredjeland, kopplingen mellan migration och utvecklingssamarbete.

Jag tänkte gå igenom de här fem punkterna. Inom området laglig invandring föreslås att strategier ska upprättas för arbetskraftsinvandring, att temporär och cirkulär migration ska främjas för att motverka kompetensflykt och att möjligheter till familjeåterförening ska ges, att ömsesidigt informationsutbyte ska ökas och förbättras och att en ambitiös integrationspolitik ska skapas. Man förespråkar även förbättrade integrationsåtgärder.

När det gäller olaglig invandring och återvändande betonas ett mer effektivt återvändande, att ömsesidigt erkännande av beslut om avvisningar ska respekteras, att regulariseringar

endast genomförs i undantagsfall, att praktiskt samarbete utvecklas för återvändande och avvísningar, att samarbetet med ursprungsländer och transitländer för att motverka olaglig invandring och människosmuggling utvecklas och slutligen att incitament för frivillig återvandring främjas.

På området gränskontroll föreslås att resurser ska avsättas för mer effektiv gränskontroll, att biometriska viseringar ska införas, att Frontex ska få nödvändiga resurser, att användandet av ny teknik utökas och att samarbetet med ursprungs- och transitländer stärks.

På asylområdet föreslås att ett europeiskt stödkontor ska etableras för ökat informationsutbyte och praktiskt samarbete, att kommissionen inbjuds att presentera förslag för upprättande av en gemensam asylprocedur, att procedurer etableras för ökad solidaritet i händelse av kraftigt ökad inströmning av asylsökande till en medlemsstat samt att samarbetet med UNHCR stärks för att säkerställa bättre skydd för individer i behov av skydd genom bland annat ökad vidarebosättning och kapacitetsutbyggnad i tredjeland.

Inom området migration och utvecklingssamarbete föreslås att avtal upprättas med ursprungsländer och partnerländer för ökat samarbete på migrationsområdet. Dessutom föreslås ökade möjligheter till laglig invandring och temporär migration till fördel för EU, ursprungsländerna och migranten själv samt att irreguljär migration motverkas genom bland annat kapacitetsutbyggnad i ursprungs- och transitländer. Det föreslås också att EU:s globala ansats för migration genomförs och utvecklas.

Vi har inte hunnit granska förslagen i detalj, så jag får anledning att återkomma till dem nästa gång vi träffas eller då mitt statsråd är här. Jag kan dock säga följande av mer övergripande karaktär i det här skedet.

Sverige välkomnar att Frankrike prioriterar migrationsfrågan under sitt ordförandeskap. Vår generella inställning är att vi står bakom utvecklandet av en övergripande europeisk migrationspolitik som fördjupar det europeiska samarbetet och kompletterar medlemsstaternas politik på det här området. Migrationsfrågans karaktär och de utmaningar som EU står inför, inte minst demografiskt, kräver att man tar ett samlat grepp och har ett ökat samarbete.

Vi ser det franska initiativet som en politisk viljeyttring och en katalysator för de diskussioner som påbörjas inför

framtagandet av det kommande femåriga arbetsprogrammet för RIF, det vill säga uppföljning av Haagprogrammet som sträcker sig över perioden 2010–2014. Det är alltså uppföljningen som ska göra det. Det arbetsprogrammet kommer vi för övrigt att ha ansvar för att slutförhandla under det svenska ordförandeskapet nästa höst. Som en del i detta arbete vill vi välkomna initiativet.

Det finns självfallet punkter som behöver justeras, och det är en lång väg kvar till oktober. Generellt sett är vår inställning just att ett gemensamt initiativ av den här karaktären bör ha sin utgångspunkt i migrationens positiva möjligheter och effekter. Det ska peka på behoven av en ökad invandring till Europa. Vi anser att det är en grundbult att rätten till asyl värnas och att stängda gränser motverkas. Vi kommer att återkomma till den här frågan flera gånger.

Anf. 99 ORDFÖRANDEN:

Det här är på gränsen till information. Det ska inte fattas något skarpt beslut nu, men eftersom det är viktiga frågor där det händer ganska mycket och där det finns ganska starka åsikter kommer vi ta ett beslut om förhandlingsupplägget här så att alla kan tycka till, och om någon har en avvikande mening kommer man att få lämna en sådan om anledning gives.

Anf. 100 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Vi diskuterade den här frågan i går i utskottet. Jag kan nämna att problemet är att när det kommer på franska och man läste tyska i skolan kunde man inte sätta sig in i frågan ordentligt. Nu har vi fått det på engelska, och det är bra, men jag har tyvärr inte hunnit läsa igenom det.

Sammanfattningsvis låter det ändå som positiva skrivningar, vilket är väldigt bra. Problemet i de här frågorna är att det händer väldigt mycket på detta område, och det kommer från olika håll. Vi har dels direktiven från kommissionen, dels diskuterar framtidsgruppen frågorna och dels lyfter Sarkozy upp de här frågorna under ordförandeskapet. Frågan är vad som är det egentliga innehållet i det här.

Vi ställer oss bakom många av de positiva skrivningarna, men samtidigt finns det delar i det, bland annat Frontex och familjeåterförening, där vi inte har samma åsikt som den svenska regeringen. Vi tycker att det är bra att man beskriver migration ur ett positivt perspektiv. Det finns delar av det

som är bra, men vi vill ändå anmäla avvikande mening i denna fråga.

Anf. 101 ORDFÖRANDEN:

Det är noterat.

Anf. 102 MIKAEL CEDERBRATT (m):

Fru ordförande! Eftersom vi i går hade en redovisning av våra franskkunskaper vill jag också i EU-nämnden säga att jag kan *oui, oui* och *je t'aime*, men sedan är det stopp.

Nu har vi fått en engelsk version här, och jag skulle vilja börja med att fråga om det som står om Frontex under punkt 3 c. Jag har besökt Frontex, och jag vet att även statssekreteraren har gjort det. Min bedömning är att Frontex fungerar förhållandevis väl när det gäller politisk styrning. Däremot kan man nog förbättra den operativa kraften ganska mycket.

I sista meningen skriver man att möjligheten att sätta upp ett system där *European border guards may be examined*. Handlar det om någon överstatlighetsönskan om en gemensam gränsorganisation eller inte? Jag skulle vilja höra statssekreterarens bedömning av den skrivningen.

Det sker väldigt många parallella saker och väldigt mycket på migrationsområdet. Om vi lyfter blicken och tittar på ett framtidsscenario är det framför allt grönboken och migrationspakten som har det anslaget. Vi i Sverige har under många år drivit ett antal frågor som har blivit våra hjärtefrågor. Det gäller arbetskraftsinvandring, att värna asylrätten, kvotflyktingar och liknande. Jag kan se tydliga inslag av dessa saker i de här två dokumenten. Min första fråga blir: Ser statssekreteraren samma sak som jag? Hur skulle detta kunna påverka Sveriges möjlighet att under sitt ordförandeskap sy ihop det här på ett sätt som vi tycker är väldigt bra så att de svenska hjärtefrågorna får en framskjuten position?

Anf. 103 BODIL CEBALLOS (mp):

Vi diskuterade den här frågan i går, och sedan har jag hunnit sova på saken och har lite fler synpunkter. Det gäller de här fem punkterna som finns med i pakten. Jag tycker att det betyder någonting om man gör en pakt med någon annan. Av de fem punkterna tycker jag att den första är väldigt bra. Den legala migrationen måste man höja, och det är bra om vi prioriterar den under det franska ordförandeskapet, under vårt ordförandeskap och över huvud taget. I den sista punk-

ten, punkt 5, vill man göra en koppling mellan det goda med migration och utveckling och synergieffekterna där. Jag tycker att den också är bra.

2007/08:42

16 juli

Om man kan koppla utvecklingen i de länder som producerar flyktingar till att man samtidigt öppnar vägar för legal migration kommer vi inte att få lika många illegala flyktingar. Jag tycker att den första och den femte punkten skulle hänga ihop från början. Då skulle vi slippa kampen mot den illegala invandringen och vi skulle inte behöva stärka gränsbevakningen med Frontex. Man skulle bli av med de två punkterna. Dessutom skulle man kombinera det med ett bra system för asyl. Enligt pakten ska man höja skyddsnivån för asyl, men, som jag också sade i går, man kan fråga sig i förhållande till vad.

Jag känner att den här pakten utgår från den problembild som man i huvudsak ser i södra Europa just nu. Det är ett väldigt sydeuropeiskt perspektiv, men vi är från nord och vi borde ha med vårt perspektiv. Jag tycker naturligtvis att vårt perspektiv borde vara den ordning som jag nämnde.

Vi skulle alltså komma till rätta med stora delar av den illegala migrationen om vi hade bättre vägar för legal migration i första hand och bättre utveckling i de länder som producerar flyktingar.

När det gäller återvändandet, den illegala migranten, regulariseringar och annat tog jag också upp i går att den svenska ståndpunkten säger att det står att det bara är undantagsvis som regulariseringar ska göras. Så står det inte direkt i pakten. Däremot hittade jag det nu i framtidsgruppens skrivningar. Där står det undantagsvis, men det är inte samma sak som pakten. Jag är för regulariseringar, och jag tycker att varje enskilt land ska få bestämma självt om man vill göra det eller ej. Jag kan absolut inte ställa upp på den tolkning som regeringen gör i den här frågan.

Jag tog upp en hel del saker i går, och jag vill också meddela att vi har avvikande mening i den här frågan i och med att vi redan från början har avvikande mening i väldigt många olika delpunkter, särskilt när det gäller återvändandet och Frontex som inte alls är den räddningstjänst som vi har pratat om. Det borde handla om att rädda liv och inte om att stänga våra gränser. Det finns ingen garanti för att den som faktiskt söker asyl också får det när Frontex utestänger, och ändå står det att det inte ska motverka att människor ska

kunna söka asyl, men det kommer det att göra. Det gör det redan. Frontex är inte en livräddarstyrka utan en gränspolis.

Anf. 104 ORDFÖRANDEN:

Tänk på att ni inte behöver upprepa det ni har sagt tidigare i socialförsäkringsutskottet.

Anf. 105 HANS LINDE (v):

Jag vill bara anmäla avvikande mening från Vänsterpartiet

Anf. 106 ORDFÖRANDEN:

Noterat.

Anf. 107 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Låt mig börja med att säga någonting om detta med sydeuropeiskt eller nordiskt perspektiv. Jag tror att vi har fått med ett nordiskt perspektiv väldigt bra i den här pakten. Det är väldigt starka skrivningar i asyldelarna och när det gäller migration och utveckling, som du nämnde. Det är väl som med andra EU-produkter, det vill säga att den tar med alla perspektiv i EU, både det sydeuropeiska och det nordeuropeiska perspektivet. Det är positivt.

Frontex befinner sig i ett uppbyggnadsstadium. Vi i Sverige är skeptiska till att man ska ha en gemensam gränstyrka. Vi tycker att det ska vara samarbete, och det har vi framfört flera gånger. Det ligger inom justitieministerns område, så jag ska inte lägga ut texten där.

Jag kan konstatera att Frontex inte är någon livräddarstyrka såsom Sjöräddningssällskapet eller någonting annat, utan det är ett samarbete när det gäller gränskontrollfrågor. Det ska inte skilja sig speciellt mycket från till exempel det nordiska samarbete vi har haft när det gäller gränskontroll och sådana saker eller hur svensk kustbevakning agerar. Om man kommer till Sverige och ska besöka Sverige får man åka igenom. Smugglar man eller håller på med trafficking ska man stoppas och lagföras. Har man rätt att söka asyl ska man få söka asyl när man är på EU:s territorium eller på svenskt territorium, om man jämför med Kustbevakningen.

Bakgrunden till den här frågan är ju att det är oklart rent juridiskt sett vilka regler som gäller när man tar upp en person på fritt hav, vilket jag också har tagit upp tidigare. Jag beklagar att jag upprepar mig på den här punkten.

Hur påverkar paktens asyldelar det svenska ordförandeskapet? Mycket positivt, skulle jag vilja säga. Vi ska slutförhandla det så kallade post-Haagprogrammet som kommer att vara väldigt viktigt när det gäller den gemensamma asylpolitiken och annat. Det är väldigt positivt att man kan anta de här slutsatserna på toppmötet så att man ger ny energi åt och vägriktning för de här frågorna.

Det är, precis som Magdalena Streijffert sade, en mängd olika initiativ som sker just nu. Vi har pakten, framtidsgruppen, som vi kommer att återkomma till, och kommissionen, som lämnar meddelanden i olika frågor. Fördelen med pakten är att man antar den på toppmötet till skillnad mot framtidsgruppens slutsatser till exempel. Jag tycker att det är bra att man lyfter upp frågan. Det ger energi inför det svenska ordförandeskapet. Det tror jag att vi kommer att tjäna på.

Sedan finns det ett antal delar som vi har synpunkter på, till exempel det som lyftes fram här, och vi fortsätter att arbeta med dem.

Anf. 108 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga men noterar avvikande meningar från s, v och mp.

Det här med upprepningar var inte alls menat mot statssekreteraren, utan det gällde mer riksdagsledamöterna. En ganska otacksam del av mitt jobb är att försöka respektera gällande riksdagsordning. Det kan vara svårt ibland i nämnden. Ledamöterna måste få yttra sig här också. Det syftade på att när ni har haft överläggning, suttit länge och fört protokoll i fackutskott är det inte meningen att man ska ta om allting här. Tänk på det! Det är jättesvårt att dra gränsen. Det var det jag syftade på.

Nu har vi punkt 4 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse när det gäller högkvalificerade arbeten, även kallat arbetskraftsinvandring och, i det här fallet, blåkort. Här har det varit överläggningar i socialförsäkringsutskottet den 29 januari. Då fanns det stöd för regeringens standpunkt men avvikande meningar från s, v och mp. Frågan är välbekant även för EU-nämnden där den senast var uppe den 30 november förra året. Då fanns det stöd för regeringens upplägg inför fortsatta förhandlingar med avvikande mening från v.

Allt det här är känt. Nu ska vi försöka hålla oss till förslaget som tar lite fastare form och en riktlinjedebatt om det samma.

Anf. 109 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Det här direktivförslaget om högkvalificerad anställning eller blåkortet har förhandlats i rådet sedan januari i år. Slutsatserna från Europeiska rådet den 19 och 20 juni i år fastställde ambitionen att man ska intensifiera förhandlingarna i syfte att nå en politisk överenskommelse om förslaget före årets slut.

Så sent som i går fick vi klarhet i att det franska ordförandeskapet har valt att ta upp tre specifika frågor till diskussion vid RIF-rådet nästa vecka.

Den första frågan handlar om en tredjelandsmedborgare, för att anses som högkvalificerad, måste ha både en högskoleutbildning och minst fem års kvalificerad yrkeserfarenhet för att beviljas ett EU-blåkort. Ordförandeskapet föreslår att det ska räcka med att uppfylla ett av de här kriterierna för att betraktas som högkvalificerad. Det är också en linje som regeringen driver.

Den andra frågan handlar om att lön ska inkluderas som ett inresekriterium för beviljandet av ett så kallat EU-blåkort. När det gäller de inresekriterier som ställs upp i direktivförslaget för att beviljas ett blåkort ska man bland annat kunna visa upp ett anställningskontrakt, en passhandling och en försäkring. Utöver det här får man inte vara ett hot mot rikets säkerhet. Utöver de här inresekriterierna ska medlemsstaterna ställa upp ett lönekriterium.

I kommissionens ursprungsförslag presenterades tre alternativa sätt för att uppställa ett sådant här kriterium. De här alternativen var antingen tre gånger en minimilön eller tre gånger en socialbidragsnorm. Det tredje alternativet var en lön i enlighet med gällande kollektivavtal eller branschpraxis.

Under förhandlingens gång har utformningen av inresekriterier förändrats. För närvarande föreslås att lönekriteriet ska uppgå till en och en halv gång en viss bruttomånadslön. Ordförandeskapet tänker sig basera inresekriteriet på statistiska uppgifter från Eurostat. Då löneuppgifterna från Eurostat endast ger en medelinkomst har ordförandeskapet valt att multiplicera den här medelinkomsten med en och halv för att

uppskatta lönen för en högkvalificerad arbetstagare. Direktivetförslaget föreskriver vidare att bruttomånadslönen inte ska ha någon inverkan på giltiga kollektivavtal.

Sverige har invänt mot det här förslaget när det gäller utformningen av lönekriteriet. Vi har drivit linjen att det är avgörande för svensk del att en hänvisning till kollektivavtal och branschpraxis inkluderas när man talar om lönenivåer för tredjelandsmedborgare. En rimlig skrivning i denna del är en fråga av högsta prioritet för oss.

Den tredje och sista frågan som ska tas upp för diskussion i RIF-rådet är hur ett nationellt system för högkvalificerad arbetskraftsinvandring ska kunna existera parallellt med det system som föreslås i direktivet. Här verkar vi för att befintliga system fortsatt ska kunna fungera vid sidan av det EU-gemensamma systemet. De flesta medlemsstaterna har gett uttryck för en liknande inställning.

Vi vill få till stånd ett så bra och flexibelt system som möjligt innebärande att det system som föreslås i propositionen för arbetskraftsinvandring som för närvarande ligger på ert bord får så stor genomslagskraft som möjligt och alltså inte påverkas mer än nödvändigt.

Anf. 110 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Fru ordförande! Det här är en fråga som kom i början av året och som ska avslutas ganska snabbt. Det går alltså rätt fort när det gäller migrationsfrågor och arbetskraftsfrågor. Det kan vara positivt. Det ska bli enklare för människor från tredjeland att komma och arbeta inom Europeiska unionen. Sedan kan man ifrågasätta lönekriterierna och om det verkligen blir enklare. Det är just den frågan som jag vill diskutera med statssekreteraren. Det gjordes lite under gårdagen, men jag skulle ändå vilja få det lite mer preciserat.

Statssekreteraren säger att det är av högsta prioritet att ha med kollektivavtal eller branschpraxis. Vi socialdemokrater tycker att det är nödvändigt. Andra frågor har diskuterats, till exempel att små och medelstora företag inte ska behöva ge lön enligt kollektivavtal. Det har pratats om att människor som är under 30 år inte ska behöva ha samma lön. Det här kommer nog att fortsätta att diskuteras. Jag undrar hur långt Sverige är berett att gå för att man ska få in kollektivavtal och branschpraxis i lönekriterierna. Är man beredd att säga nej till detta förslag om de inte finns med?

Anf. 111 HANS LINDE (v):

Fru ordförande! Vänsterpartiet har haft avvikande mening tidigare, och vi kommer att ha det även i det här fallet. Jag har en liknande fråga. Den diskussion som förs nu om löne- och inresekriterier innebär att det blir något som är förvillande lik en lagstiftad minimilön som kommer att gälla för den här typen av arbetskraft. Det står i direkt strid med den arbetsmarknadsmodell vi har här i Sverige. Det visar också på ett av problemen med den här modellen. Man har väldigt olika arbetsrättsliga traditioner i de olika länderna. Att då genomföra ett gemensamt system och gemensamma kriterier kommer att skapa problem.

I det här fallet ser det ut som om det blir Sverige som kommer att drabbas av ett system där vi kommer att ha två olika praxis parallellt på den svenska arbetsmarknaden. Det riskerar att undergräva den svenska modellen.

Jag har egentligen samma fråga som Magdalena Streijfert. Jag tycker att regeringens linje är bra, det vill säga att man ska driva att det ska vara i linje med gällande kollektivavtal eller branschpraxis. Hur kommer den svenska regeringen att agera om det här skulle falla? Vad blir plan B om det blir ett nej till det här tillägget som man arbetar för?

Anf. 112 BODIL CEBALLOS (mp):

Om regeringen vill vara säker på att få en avvikande mening från Miljöpartiet ska man börja den svenska ståndpunkten precis så som det är skrivet här, att man generellt sett eftersträvar en ökad harmonisering av asyl- och migrationspolitiken. Det gör nämligen inte vi.

I det här fallet, när det gäller högkvalificerade arbeten, känns det väldigt fel att skapa en gräddfil för en viss grupp arbetstagare. Egentligen tror jag att regeringen tycker det också. Det har vi diskuterat vid tidigare tillfällen. Jag tror att vi egentligen är inne på samma linje, men nu står vi här med ett förslag som vi måste ta ställning till. Då tycker jag att det är bra att regeringen försöker göra det så bra som möjligt. Grundproblemet är ju att vi får ett direktiv som ger en gräddfil för en viss kategori människor, och där vill vi fortsatt anmäla avvikande mening.

Det verkar som om regeringen är på rätt väg för att göra det bästa möjliga av situationen, men tyvärr får vi det här direktivet om ni inte fäller det.

Anf. 114 BODIL CEBALLOS (mp):

Det är en avvikande mening.

Anf. 115 Statssekreterare GUSTAF LIND:

En harmonisering av migrationspolitiken är en del av migrationspolitikens mål. Det är vi för. Vi vill egentligen ha ett bredare anslag än det här *bluecard*-direktivet och inte dela upp arbetskraften i olika sektorer. Vi vill ha ett generellt system liknande det vi är på väg att införa i Sverige. Men vi tycker ändå att detta är ett första steg i utvecklingen av ett sådant system. Kommissionen presenterade ett bredare system för ett antal år sedan som de inte lyckades gå vidare med. Nu har de gjort ett omtag. Man börjar i vissa sektorer.

Det här med små och medelstora företag är ett förslag som har funnits i Europaparlamentet. Det är ingenting som regeringen driver. Både arbetsmarknadsministern och migrationsministern har sagt att det är helt nödvändigt att det framtida förslaget anpassar sig efter svensk arbetsrätt. Vi kommer alltså att driva det här så långt som möjligt för att få igenom våra ståndpunkter. Det tror jag också att vi kan göra eftersom det är enhällighet som gäller för sådana här förslag.

Anf. 116 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Fru ordförande! Jag vill bara ha ett klargörande. Innebär det att Sverige kommer att säga nej om det inte finns med i direktivet att kollektivavtal och branschpraxis ska gälla?

Anf. 117 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Ja, precis.

Anf. 118 ORDFÖRANDEN:

Jag noterar möjliga avvikande meningar från s, v och mp.

Jag konstaterar ändå att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga men med avvikande meningar från s, v och mp.

Punkt 5 handlar om påföljder för arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU. Här har det också varit överläggningar i sakfrågan i socialförsäkringsutskottet den 29 januari då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt med avvikande mening från s, v och mp. Frågan har behand-

lats i EU-nämnden senast den 30 november då det fanns stöd för regeringens förhandlingsupplägg med avvikande mening v. Det är välkänt och behöver inte upprepas.

Nu föreligger förslag till direktiv, och riktlinjedebatt ska hållas.

Anf. 119 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Vid mötet kommer ordförandeskapet att ta upp vissa frågor angående direktivförslaget om sanktioner mot arbetsgivare som anställer tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i EU. Den ena frågan som de kommer att ta upp rör behovet av straffrättslig reglering. Den andra frågan gäller huruvida medlemsstaterna ska åläggas att utföra ett visst procentuellt antal årliga inspektioner av arbetsplatser.

Ordförandeskapet har signalerat att direktivförslaget hör till deras prioriterade frågor. De har också uttryckt en förhoppning om att det ska kunna antas före årets slut.

Det har framkommit att medlemsstaterna har olika ståndpunkter om den rättsliga grunden för att i direktivet införa en straffrättslig reglering, behovet av en sådan reglering och utformningen av de förslagna straffbestämmelserna. Av den anledningen vill ordförandeskapet nu ta upp frågan för diskussion vid RIF-rådet.

Vid överläggningen med socialförsäkringsutskottet i januari informerade vi om förhandlingsläget när det gäller direktivet och redogjorde också för vår inställning när det gäller kompetensfördelningen mellan första och tredje pelaren. Vi fick acceptans för vår ståndpunkt att någon straffrättslig kompetens inte har överlåtits till gemenskapen för att i ett förstapelarinstrument anta straffrättsliga bestämmelser. Den här ståndpunkten kvarstår.

Den andra frågan rör antalet inspektioner på arbetsplatser. Enligt kommissionens förslag ska medlemsstaterna årligen utföra inspektioner av företag och arbetsplatser för kontroll av olaglig anställning. I det ursprungliga förslaget angavs att 10 procent av arbetsplatserna borde inspekteras. Numera anges att 5 procent av arbetsgivarna inom varje verksamhetssektor som medlemsstaterna har identifierat ska inspekteras.

Vi är inte emot förslaget om inspektioner som sådant, men vår inställning är ändå att frågan om antalet inspektioner och vilka företag eller arbetsplatser som ska bli föremål för inspektion ska hanteras nationellt baserat på en riskana-

lysbedömning. I vår mening är det kvaliteten och inte kvantiteten som är avgörande. Därför motsätter vi oss, precis som tidigare, att man ska införa en viss procentsats i direktivets bestämmelse om inspektioner.

2007/08:42

16 juli

Anf. 120 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag vill bara säga att vi inte känner igen att vi har anmält avvikande mening i den här frågan. Vi har snarare tyckt att regeringen har haft en rimlig uppfattning.

Anf. 121 ORDFÖRANDEN:

Det var därför jag sade Vänsterpartiet men inte Miljöpartiet.

Anf. 122 BODIL CEBALLOS (mp):

Du sade Miljöpartiet också.

Anf. 123 ORDFÖRANDEN:

Det var inte meningen.

Anf. 124 BODIL CEBALLOS (mp):

Jo, i socialförsäkringsutskottet.

Anf. 125 ORDFÖRANDEN:

Det står alla tre i noteringarna från socialförsäkringsutskottet.

Anf. 126 BODIL CEBALLOS (mp):

Vi känner inte igen det. Det kan vara så att vi lämnade en avvikande mening av någon av mig glömd anledning, men i huvudsak har vi tyckt att regeringen har skött sig bra i den här frågan.

Anf. 127 ORDFÖRANDEN:

Tack för det klargörandet.

Anf. 128 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Fru ordförande! Det här är en väldigt viktig fråga. Det är många människor som blir utnyttjade på arbetsmarknaden av oseriösa arbetsgivare. Därför är det bra att den här frågan kommer upp och diskuteras. Sedan kan vi socialdemokrater också tycka att det finns delar av det där man kanske inte ska gå så långt med straffrättsliga följder och så vidare. Vi vill

ändå vidhålla vår avvikande mening. Vi tycker att det är en så viktig fråga. Vi tycker att det är viktigt att man tar hem frågan. Även Sverige har problem med oseriösa arbetsgivare som utnyttjar människor och som tyvärr inte alls blir straffade för detta.

Anf. 129 HANS LINDE (v):

Fru ordförande! Vi vidhåller också vår avvikande mening.

Anf. 130 STAFFAN DANIELSSON (c):

Det här har behandlats, men EU-nämnden är ett forum där man kan ta upp frågor. Vi är överens om syftena. Arbetsgivare som är oseriösa ska sättas åt på rimligt sätt. Jag vill markera stöd för det regeringen säger om att vi motsätter oss att EU ska anta en bestämmelse om att man ska besöka 10 procent av arbetsgivarna varje år, som förslaget tydligen var, eller 5 procent.

Jag känner till EU-stöden i jordbruket lite. Där har vi väldigt många besök på företag från farbror staten som ska kolla än det ena och än det andra. Jag gillar att man löser det här problemet nationellt så långt det är möjligt på ett flexibelt sätt där man begränsar det obligatoriska inslaget av övervakning och arbetsplatsbesök.

Anf. 131 MIKAEL CEDERBRATT (m):

Jag vill, fru ordförande, betona just vikten av att man hittar effektiva sätt att hantera oseriösa arbetsgivare men ställer samtidigt tydligt upp på den principen att man inte ska ha det här i den första pelaren, och det är det som regeringen gör.

Jag undrar om statssekreteraren gör bedömningen av att vi redan i dag i vår lagstiftning har tillräckliga verktyg för att effektivt kunna hantera den här typen av oseriösa arbetsgivare.

Sedan vill jag poängtera en sak som kom upp i går i utskottet, och jag tror att statssekreteraren uttalade sig lite positivt om det, att man skulle titta lite mer på vilka kopplingar det finns till organiserad brottslighet som ändå är en del av detta.

Anf. 132 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Jag skulle inte här vilja bedöma hela bredden av åtgärder som det finns möjlighet till enligt arbetsmarknadslagstiftning och annat. Men vi kan konstatera att det enligt utlänningsla-

gen redan är straffbelagt för en arbetsgivare att anställa en person på det sätt som i det här fallet. I just de straffrättsliga delarna är det möjligt att det här inte tillför så där väldigt mycket till svensk rätt. Men det finns andra delar som tillförs som kan vara positiva.

2007/08:42

16 juli

Anf. 133 BODIL CEBALLOS (mp):

Jag har läst protokollsutdraget och ser att det är av ungefär samma orsak som i det förra ärendet som jag tog upp – att det är själva sakfrågan, att man över huvud taget har ett direktiv om det här – som vi motsatte oss. Och det gör vi naturligtvis fortfarande. Däremot är ert upplägg i det läge som nu är helt okej.

Anf. 134 ORDFÖRANDEN:

Jag tror att den positionen är tydlig.

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens redovisade förhandlingsupplägg med avvikande meningar som s och v.

Punkt 6, Mottagande av irakiska flyktingar, är välbekant för nämnden. Vi har haft den uppe i juni, då det fanns enhälligt stöd för regeringens dåvarande ståndpunkt. Här har det varit överläggningar vid socialförsäkringsutskottet den 12 april 2007. Det var onekligen ett tag sedan, men frågan är aktuell sedan en längre tid. Då fanns det stöd för regeringens ståndpunkt med avvikande mening från v. Nu föreligger förslag till slutsatser.

Det kom ett nytt papper i går, och det ska ha nått nämndens ledamöter.

Anf. 135 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Det här utkastet till slutsatser om mottagande av irakiska flyktingar i EU:s medlemsstater har självklart bakgrunden i den bekymmersamma situationen för irakier som flytt både inom Irak och till de olika kringliggande länderna. Här diskuterades, precis som nämndes vid förra RIF-rådet, förutsättningarna för att EU:s medlemsstater på frivillig basis kan skapa möjligheter för vidarebosättning i Europa för skyddsbehövande irakier.

Inför det kommande RIF-rådet har förslag till rådsslutsatser utarbetats. Utkastet till slutsatser betonar inledningsvis Iraks ansvar för egna medborgares säkerhet för att sedan lägga tonvikten på vad EU:s medlemsstater kan bidra med.

Förslaget uppmuntrar till vidarebosättning, och medlemsstaterna uppmanas att vidarebosätta skyddsbehövande irakier.

Situationen för de irakiska flyktingarna är, som alla känner väl till, en viktig fråga som vi följer mycket noga. Vi kan därför välkomna förslaget till rådsslutsatser som belyser vidarebosättning som ett exempel på att avlasta närområdet. Det kan ge stöd till den enskilde irakiske flyktingen.

Med en gemensam insats skulle EU mycket konkret kunna visa solidaritet, och initiativet skulle kunna vara ett frö till ett gemensamt europeiskt vidarebosättningsprogram. Det känns bra att vårt långsiktiga arbete i EU för att uppmärksamma flyktingsituationen i och omkring Irak äntligen fått gehör. Det känns också positivt att vårt långsiktiga arbete för vidarebosättning har fått gehör. Vi tycker att det är väldigt angeläget att vi gör vad vi kan för att underlätta situationen för irakiska flyktingar i området och länder runt omkring. Det är ett solidariskt ansvar för samtliga medlemsstater att ta emot skyddsbehövande bland annat genom vidarebosättning.

Anf. 136 HANS LINDE (v):

Vi vidhåller vår avvikande mening.

Anf. 137 ORDFÖRANDEN:

Det noteras. Jag finner att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende med en avvikande mening från v.

Vi går vidare till punkt 7 om ändring av direktivet till att omfatta även personer som beviljas internationellt skydd. I den här frågan har det varit överläggningar i sak i socialförsäkringsutskottet den 29 november då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt, såvitt jag vet, utan några avvikande meningar. Men som ni vet kan jag ha fel. Frågan var i nämnden senast i juni inför förra RIF-rådet, och det fanns majoritet för regeringens ståndpunkt ej heller då med kända avvikande meningar.

Anf. 138 Statssekreterare GUSTAF LIND:

På RIF-rådet i juni gick det inte att uppnå en politisk överenskommelse. Nu står förslaget återigen med som en dagordningspunkt på ministerrådet, och ordförandeskapet har presenterat ett kompromissförslag, baserat på de diskussioner som fördes i juni. Huvuddragen i kompromissförslaget som då var aktuellt ligger fast i det nya.

Sverige vill fortfarande se att direktivet omfattar både flyktingar och skyddsbehövande enligt såväl skyddsgrunds- direktivet som nationell rätt. Vi har tidigare förordat ett bredare tillämpningsområde än vad ordförandeskapet föreslår. Sverige bör ändå godta förslaget om andra medlemsstater väljer att acceptera kompromissförslaget och lyfter sina reservationer.

Anf. 139 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Vi går vidare. Punkt 8 hör till Ask. Punkt 9 om framtidsgrupperna ska vi sambehandla med statssekreterare Lind och justitieministern, så den tar vi sist på Lindpunkterna. Innan dess har vi i den gemensamma kommittén punkt 2 angående viseringar. Den är också välbekant för nämnden. Den har varit i socialförsäkringsutskottet den 29 november med stöd för regeringens ståndpunkt med avvikande mening från v och i EU-nämnden den 30 maj med stöd för förhandlingsupplägget med avvikande meningar från v och mp. Sedan har frågan gått vidare, och nu förväntas en lägesrapport som mig veterligen är mest information om läget. Men vi får lyssna på statssekreteraren.

Anf. 140 Statssekreterare GUSTAF LIND:

I rådet pågår behandlingen av kommissionens förslag till förordning om en ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna i syfte att under en övergångsperiod skapa en rättslig grund för upptagandet av biometri i viseringsärenden.

Det här är en förutsättning för idriftsättning av viseringsinformationssystemet, VIS, i avvaktan på att en samlad gemenskapskodex gällande viseringar antas. Därför är vi positivt inställda till förslaget.

Nu på rådsmötet kommer ordförandeskapet att informera om hur Europaparlamentet ställt sig till förslaget och hur den fortsatta processen ser ut framöver. För vår räkning är det angeläget att förordningsförslaget snarast kan antas och att medlemsstaterna kan ges den rättsliga grunden för att ta upp biometri i viseringsansökningar. Det är en förutsättning för att få VIS på plats enligt plan.

Anf. 141 ORDFÖRANDEN:

Då tackar vi för informationen för dagen.

2007/08:42
16 juli

Då är det såvitt jag vet inget mer Linskt kvar än framtidsgruppen. Är det någon annan fråga som är bara statssekreterare Lind? Nej.

Anf. 142 ORDFÖRANDEN:

Tanken är att justitieministern inleder diskussionen om framtidsgruppen. Det gäller alltså punkterna 9 och 15. Vi behandlar dem tillsammans, och därefter går vi vidare med justitiefrågorna.

Jag hälsar justitieministern och medarbetarna välkomna.

Jag ber nämndens ledamöter att bläddra fram till punkt 9 och punkt 15 på RIF-rådsagendan, som vi alltså sambehandlar. De berör båda framtidsgruppen, som RIF-rådet har haft och som det nu förväntas en lägesrapport ifrån. En sådan är också utdelad till nämndens ledamöter.

Anf. 143 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag tänkte behandla dagordningspunkterna 9 och 15 tillsammans, som sades här. Det handlar om det kommande flerårsprogrammet. Nämnden har också fått ett gemensamt underlag till de punkterna.

Det nuvarande arbetsprogrammet på RIF-området, Haag-programmet, löper ut i december 2009. Två så kallade framtidsgrupper, en för rättsliga frågor och en för inrikes frågor, har arbetat med att ta fram var sin rapport med idéer om Rifsamarbetet 2010–2014. Jag har haft förmånen att få vara med i de grupperna tillsammans med ett mindre antal av mina ministerkolleger och kommissionären Frattini innan han lämnade Bryssel för italiensk politik. Vi har alla deltagit i vår personliga kapacitet, det kanske man ska framhålla i det här sammanhanget.

Det har naturligtvis varit väldigt stimulerande att i en begränsad informell krets föra fria diskussioner om det framtida EU-samarbetet. Jag tror att det vore bra om ministrar oftare kunde komma samman för att direkt diskutera med varandra i mera politiska, visionära och ibland också praktiska termer. Det blir en helt annan och mer spännstig diskussion, och man löser också en hel del problem den vägen. Nu

har det varit viktigt att diskutera var vi är, vart vi ska, vad som är rimligt och så.

Innehållet i de här rapporterna är naturligtvis en kompromiss mellan olika uppfattningar och speglar inte nödvändigtvis mina personliga åsikter i varje detalj. Men jag tycker att det har blivit två intressanta rapporter som är värda att lägga som ett underlag för fortsatt arbete.

Alla har deltagit med texter till de här rapporterna. I den rättsliga rapporten har Sverige bidragit med en text till avsnittet om horisontella frågor och en text om brottsoffer tillsammans med kommissionen. Rapporten behandlar dels en del av de horisontella frågorna, till exempel behovet av effektivare arbetsformer i rådet, behovet av klarspråk – det är någonting där Sverige har gjort nästan en pionjärinsats – och bättre kvalitet i lagstiftningsarbetet, dels ett antal utmaningar för framtiden som vi har identifierat. Rubrikerna på de här utmaningarna är att förbättra skyddet för medborgarna, ökad rättssäkerhet och förutsebarhet på familjerättens område, liksom på det kommersiella och civilrättsliga området, tillgång till rättvisa och rättsligt samarbete. Man kan säga att ”tillgång till rättvisa” är en lite knepig översättning i förhållande till vad det egentligen handlar om. Det är mer tillgängligheten det handlar om.

Vi har naturligtvis med en punkt om kampen mot den organiserade brottsligheten, inklusive terrorismen inom ramen för ett rättssäkert system. Så finns det en punkt som handlar om den externa dimensionen.

Ur svensk synpunkt är det positivt att rapporten på flera ställen lyfter fram behovet av att balansera EU:s agerande på den brottsbekämpande eller repressiva sidan med ökad betoning på åtgärder för att stärka rättssäkerheten och skyddet för den enskilde. I det sammanhanget kan nämnas att förslaget om processuella rättigheter lyfts fram som ett nyckelförslag inför framtiden. Även betoningen av att brottsoffrens ställning i EU ska uppmärksammas i det framtida arbetet är positivt liksom att vi i det horisontella avsnittet fått in tydliga skrivningar om behovet av klarspråk och lagstiftningskvalitet i det framtida arbetet på området. Jag tror att alla som har berörts av EU-nämndens arbete kan vittna om att det finns en hel del att göra när det gäller att öka tydligheten i de dokument och annat som tas fram. Jag tror att vi kan göra en del när det gäller klarspråksarbete som också i ett långsiktigt

syfte skulle gagna tillgängligheten till EU-systemet över huvud taget.

2007/08:42
16 juli

Inrikesrapporten behandlar inre säkerhet, det vill säga polissamarbete, antiterrorismsamarbete och EU:s insatser i tredjeland. Den behandlar migration, och den kommer Gustaf att ta upp senare, asyl och gränskontroll, civilskydd eller som det kallas räddningstjänst, informationsutbyte och även yttre förbindelser.

Också i den här rapporten förs ett viktigt resonemang om behovet av balans mellan olika typer av åtgärder. För egen del tycker jag att det är värdefullt att rapporten stakar ut en väg för hur man ska förbättra informationsutbytet inom EU. Det är naturligtvis en nyckelfråga om man vill förbättra den gränsöverskridande insatsen mot organiserad brottslighet.

Tillsammans täcker de här rapporterna in ett väldigt brett fält av EU-samarbetet.

De här rapporterna presenterades och diskuterades första gången i hela RIF-kretsen under luncherna vid det informella rådsmötet i Cannes i förra veckan. På grund av den tidspress som det innebär att ha samtalen under lunchen återstår egentligen den viktigaste diskussionen.

Vid rådsmötet den 24–25 juli kommer övriga medlemsstater, de som inte har ingått i grupperna, att ges tillfälle att kommentera innehållet. De har också anmodats att avlämna skriftliga synpunkter.

Rapporterna kommer sedan att lämnas över till kommissionen som ett underlag för deras arbete med att ta fram ett meddelande om det nya arbetsprogrammet. Det väntas komma under våren 2009. Kommissionen har också aviserat att man i höst tänker inleda en så kallad öppen konsultation riktad till medlemsstaterna, de nationella parlamenten, allmänheten och andra intressenter för att få in ytterligare underlag inför framtagandet av meddelandet.

Det här är en process som vi kommer att engagera oss i på olika sätt från svensk sida och naturligtvis också följa den. Det kan bli så att uppföljaren till det så kallade Haagprogrammet kommer att beslutas under det svenska ordförandeskapet och därmed bli ett Stockholmsprogram, vilket naturligtvis vore ganska trevligt. Men det viktiga är att innehållet blir så bra som möjligt. Som tidsplanen ser ut och efter de diskussioner som vi haft både med kommissionen och med

andra ser det ut att det skulle kunna vara så att det här flerårsprogrammet ska antas under vårt ansvar.

Anf. 144 ORDFÖRANDEN:

Rapporten eller åtminstone en sammanfattning av den finns i den kommenterade dagordningen.

Anf. 145 Statssekreterare GUSTAF LIND:

Jag tänkte fatta mig kort. Ur svensk synvinkel tycker vi att det är väldigt positivt att rapporten lyfter fram den externa dimensionen av asylpolitiken, bland annat ett framtida gemensamt vidarebosättningsprogram, och också vikten av enskildas tillgång till asylsystemet i EU.

I migrationsavsnittet framkommer unionens behov av migration väldigt tydligt. Det är också en viktig bekräftelse. Det är positivt att vi i det här avsnittet har fått in konkreta skrivningar om värdet av genuint samarbete med ursprungsländerna i andan av vad som kallas den globala ansatsen för migration.

Andra svenska hjärtefrågor som omnämns är till exempel cirkulär migration och partnerskap för rörlighet. Det är ett oerhört bra resultat av den här processen, som migrationsministern deltog i när det gäller asyl- och migrationsdelen.

Anf. 146 ORDFÖRANDEN:

Ett särskilt tack för de aktiva svenska insatserna i det här! Det är kul att få medverka, och det verkar ha gett resultat också.

Anf. 147 CECILIA WIGSTRÖM i Göteborg (fp):

Fru ordförande! Tack så mycket, justitieministern, för den här informationen om det framtida programmet! Jag tycker att det låter bra överlag.

Jag vill ställa en fråga. Jag ser att en viktig punkt är att skydda medborgarna, och det nämns tydligt att man ska skydda barn. Det är viktigt att man har med ett tydligt barnperspektiv. Det nämns i texterna att man ska jobba för att bekämpa sexuella övergrepp på Internet. Det inkluderar bland annat barnpornografi, vad jag förstår.

Det finns en koppling från barnpornografi till barnsexturism. Det nämns inte specifikt i dokumentet. Nu är det här visserligen ett kort dokument. Det är många europeiska förövare som åker till andra länder runt om i världen för att ut-

nyttja barn för prostitution. Det är ett grovt och allvarligt brott.

2007/08:42
16 juli

Den liberala gruppen i Europaparlamentet, ALDE, har nyligen, för några veckor sedan, startat en hemsida, sayno.eu, där man vill samla in underskrifter från europeiska medborgare. Man vill få en miljon underskrifter för att få kommissionen att ta tag i den här frågan och göra mer saker. Bland annat är ett problem, som många EU-länder har i lagstiftningen, att vi kan lagföra människor i våra egna länder och hemländer även om man begår brott någon annanstans, men ofta finns det kanske inte information från myndigheter och polisen i Thailand. Det är viktigt att Europol stärks och kan göra mer på det här området.

Min fråga är: Finns det en möjlighet att barnsexturism kommer att kunna inkluderas i det kommande arbetet?

Anf. 148 MAGDALENA STREIJFFERT (s):

Fru ordförande! Jag vill ställa en fråga till justitieministern. När det gäller just migrationsområdet har man en väldigt bred ansats där man diskuterar migrationsfrågorna utifrån utvecklingsarbete, tredjeland och så vidare. När man diskuterar de rättsliga frågorna och kampen mot terrorism och internationell brottslighet har man ibland diskuterat väldigt mycket de repressiva åtgärderna och kanske för lite de förebyggande åtgärderna. Jag vet inte om man har diskuterat det i den här gruppen. Jag har försökt att läsa på, men jag hittar inte så mycket av de delarna, alltså förebyggande arbete för att motverka internationell brottslighet och terrorism, utvecklingsarbete, rättvis handel och så vidare. Är det någonting som justitieministern vet kommer att komma upp lite mer i arbetet?

Anf. 149 KRISTER HAMMARBERGH (m):

Som det har sagts tidigare är det väldigt positivt framför allt att straffprocessuella rättigheter kommer upp här. Men jag har en fråga till justitieministern som handlar om Frontex som har varit uppe tidigare och nämns under punkt 37 här. Sverige har tryckt väldigt klart och tydligt på att Frontex inte ska bli en överstatlig organisation. Det sägs, det kan hända att jag läser det fel, *resources belonging to Frontex*. Nu är systemet så att medlemsländerna lånar ut sin utrustning. Men det står att *resources belonging to Frontex must be rein-*

forced. Då är frågan vilken strävan det är att skapa en egen bank och personal och utrustning inom Frontex.

Sedan kommer ytterligare en mening: *The agency should also be given the responsibility to regularly evaluate and inspect national boarder forces*.

Kan man tolka att det finns en strävan och önskan att göra Frontex till ett mer överstatligt organ än vad syftet var tidigare? Jag skulle vilja ha ministrarnas kommentar.

Anf. 150 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Först ska vi ha klart för oss att rapporterna generellt är lite ojämna både i omfattning och i detaljrikedom beroende på att det har varit olika aktörer som har gjort underlagen och också beroende på att diskussionerna har förts väldigt fritt. Det påminner säkert om hur ni gör programarbeten i era respektive partier. Det blir lite styckevis och delat och får omvandlas i många omgångar innan det blir något som hänger ihop och känns som en helhet. Jag vill gärna säga det.

Jag tror också apropå Kristers synpunkter att man ska säga att det finns krafter som vill göra mycket mera med Frontex än vad Sverige vill, men det har inte varit det mest utpräglade i det här. Det är nog en del som är översättningsproblematik, skulle jag vilja påstå. Jag hittar en del sådant som inte varit rätt. Jag tror inte att det är nyansernas mästare som har formulerat sig i alla delar.

Men så finns motkrafterna. Ambitionen har varit att förbättra arbetet för Frontex. Det finns en del som inte fungerar eller inte har kommit på plats. Det måste bli bättre ordning på den saken. Det är så man ska tolka det hela. Det får någon av tjänstemännen rätta om det är fel, men det tror jag inte.

När det gäller skydd av medborgare och skydd av barn är det övergripande teman som återkommer och innefattar ganska många saker. När det gäller skydd av medborgare lägger man in väldigt många aspekter, även civilrättsliga. Nu senast när vi hade en diskussion handlade det rätt mycket om att fransmännen vill jobba med överförmyndarifrågor. Om en gammal mormor flyttar till Spanien och blir senildement, hur försäkras man sig om att hon får omsorg? Det är den typen av väldigt komplicerade frågor. Hur tar man sig an en människa som har förlorat möjligheten att föra sin talan och inte är i rätt land? Det är lite grann den här typen av frågor

ligger där utöver andra mer självklara frågor om skyddet av vuxna.

2007/08:42
16 juli

När det gäller skydd av barn kan barnsexhandel och annat rymmas inom det här. Flerårsprogrammet kommer att vara rätt övergripande, men jag tror att det vi har diskuterat främst är insatser som är närmare än så. Europol kommer med stor sannolikhet att få mer att göra när det gäller brottslighet på Internet generellt, att döma efter de diskussioner jag har hört. Man gör väldigt stora framsteg internationellt när det gäller barnpornografi, bland annat under svensk ledning. En hel del av den barnpornografi som florerar kommer från de länder där det är mycket barnsexturism och annat. Det är där man tar fotografier och gör filmer. Där har redan Europol ett intensivt arbete.

Jag tror att det effektiviseringsarbete som vi håller på med när det gäller att få Europol att fungera bättre är betydelsefullt för att få dem att lägga ned så mycket kraft som möjligt på just den här typen av viktiga ämnen. Det är riktigt. Men jag kan inte se att det skulle vara svårt att få in det här och rätta det, men jag tror inte att man särskilt har skrivit om det. Det har mer handlat om *grooming*, om barnpornografi och en del andra frågor.

Sedan finns det i framtidsgruppernas diskussioner av och till en del annat – vi återkommer kanske till det i dag. Men man har gjort en övning med Child Alert System, alltså: Hur försäkrar man sig om att de rättsliga myndigheterna väldigt snabbt hakar i varandra när något barn har rövats bort eller blivit utsatt för någonting? Det är ett ganska praktiskt samarbete som är rätt bra. Det kommer att följas upp i nutid.

Förebyggande åtgärder: Där finns det flera olika resonemang som har diskuterats, även om man håller sig väldigt mycket till det som ligger inom ramen för inrikes frågor och rättsliga frågor. Sverige har till exempel ett uppdrag från antiterrorismsamordnaren att leda ett arbete som handlar om: Hur arbeta mot radikaliserings? Hur ska vi arbeta med ungdomar i segregerade miljöer för att de bättre ska komma in i samhället och inte bli utnyttjade av olika typer av extremister? Det är ett viktigt uppdrag som finns med och som har otroligt stor betydelse i den förebyggande verksamheten. Det finns en del sådant.

Jag hoppas att ni förstår skälet till att det finns ojämnheter och saker som man har glömt. Därför kommer arbetet att gå i

flera steg där kommissionen kommer, med de synpunkter som de andra medlemsstaterna lägger in, att arbeta med frågorna och där man kommer att söka kontakt med parlamenten och alla möjliga för att få en så bred förankring och tillförsel av tankar som det bara går.

Anf. 151 CHRISTINA AXELSSON (s):

De här frågorna är verkligen sådana som berör väldigt många medborgare överallt i Europa. Det är inte bara vi svenskar som har svårt att förstå franska. Det finns andra som har det. Därför är det viktigt att den här typen av dokument översätts på ett sådant sätt att människor faktiskt har lätt att ta sig till det så att man kan föra en dialog.

Det är glädjande att ministern säger att vi ska engagera oss och få flera engagerade. Parlamenten och alla möjliga, sade ministern. Jag tror att parlamenten är ganska lätta att nå. Men hur ska vi nå alla möjliga, andra än parlamentariker? Det skulle jag vilja veta.

För inte så länge sedan lades EU 2004-kommittén ned. Det är klart att statsråd kan vara ute och diskutera frågorna, men jag tror att det är viktigt att man får ett bredare anslag än så för att få många att verkligen engagera sig, förstå och bry sig. Här kan man också förstå vad EU faktiskt gör och kan göra.

Därför undrar jag: Hur kommer fortsättningen på det här att se ut? Hur ska det civila samhället involveras i diskussionerna? Och hur ska alla möjliga få chansen att berätta vad de faktiskt tycker?

Anf. 152 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Tidigare under förmiddagen har vi träffat Cecilia Malmström. Hon berättade att idrottsministrarna tillsammans med Uefa tydligen har lyft fram frågan om att man köper och säljer ganska små barn när det gäller fotboll. Det handlar om en framtidsfråga och om att skydda barn. Det kan faktiskt gå så långt som att det är en form av människohandel. Man köper och säljer ungdomar och barn som kanske är underåriga för stora pengar mellan fotbollslagen i Europa. Jag undrar om det inte är en fråga som justitieministrarna borde ta tag i. Den kanske inte bara hör hemma inom idrottsministerkretsen.

Jag känner inte till diskussionen om det här senaste. Men det finns anledning för alla möjliga ministrar att engagera sig i detta. Jag tycker att det är förfärligt. Det finns gränser när det gäller hur barn utsätts. Om det handlar om att man på olika sätt vill arbeta för ett barnperspektiv i EU-arbetet skär detta lite på tvärs. Men jag ska ta och titta på det här, för jag tycker att det låter förfärligt, om jag ska vara ärlig.

Det är en otroligt stor fråga hur man ska nå alla möjliga. En sak som diskuteras en hel del i det rättsliga ministerrådet och inrikesministerrådet är olika sätt att via Internet och annat göra tillgängligheten bättre för medborgarna när det gäller olika typer av beslut, regelverk och annat. Det är naturligtvis ett sätt.

Men jag tror att det är så enkelt att det handlar om att öka aktiviteten. Jag tycker att parlamenten är viktiga. Jag tycker att den politiska diskussionen är viktig. Men jag tror också att en sak som måste till är att man förenklar språkbruk och får översättningar värda namnet. Det ska inte vara nästan oöverstigligt för en ledamot i EU-nämnden att ens ta sig igenom handlingarna och förstå kontentan.

Ibland är det väldigt svårt. Det beror dels på att vi är ovana vid strukturen och uppställningen, dels på att man ibland krånglar till saker någonting alldeles makalöst. Många av de här frågorna är komplicerade. När många ska vara inblandade blir det förstås besvärligt. Men vi vet av det klarspråksarbete som har gjorts i svenska myndigheter, inte minst inom Justitiedepartementets område, att man även i komplicerad lagstiftning kan skaffa sig kompetens att försöka undvika onödiga komplikationer. Man kan försöka göra saker bättre. Detta utvecklas hela tiden. Jag tror att detta är väldigt viktigt, för folk hittar nog information om de får den.

Vi har också en diskussion som har kommit upp och som jag tycker är viktig. Den handlar om EU:s öppenhet och öppenhetsförordningen, där man kommer med nya regelverk. Från svensk sida var vi ute med lite av varningsflagg i några avseenden. Som det har sett ut i de första vändorna har man nämligen velat undanta stora sjöer av handlingar från öppenheten. Det skulle nästan bara behövas att det står ett personnamn för att man med hänsyn till personsekretessen ska kunna ta bort hela handlingen på ett sätt som inte verkar särskilt bra. Vi har protesterat mot rätt mycket av detta. Det

pågår nu tjänstemannaförhandlingar, men vi är rätt påstridiga när det gäller vår grundläggande öppna syn som vi har när det gäller offentliga handlingar och så vidare i Sverige. Det är också otroligt centralt. Om man inte kommer åt handlingarna och kan ta del av dem på ett vettigt sätt och om det hela dessutom är uttryckt på ett ovanligt byråkratiskt sätt får vi aldrig någon folklig debatt om EU-frågor.

Det där är några exempel som ligger i det långsiktiga arbetet och i det vi gör. Vi får fortsätta att sträva på med detta, och jag tror också att vi kan få visst gehör. Det är många andra som också tycker att det här är bekymmersamt.

Anf. 154 ORDFÖRANDEN:

Vi har säkert anledning att återkomma till många av de frågor som här har nämnts. Vi tackar statssekreterare Lind och medarbetare så mycket för i dag, och tackar för informationen i punkterna 9 och 15.

Justitieministern och hennes medarbetare ska nu sitta kvar och prata med oss om de rättsliga frågorna på RIF-rådet. Närmast i tur står den eventuella punkten om passageraruppgifter, det vill säga ordförandeskapets avsikter och möjligheter att gå vidare med den frågan.

Frågan har behandlats i Sveriges riksdag förut; den har varit föremål för överläggningar i justitieutskottet den 12 februari. Då fanns det stöd för regeringens förhandlingsupplägg med avvikande meningar från v och mp. Det har också inkommit en handling ganska sent – på engelska. Vi hade en diskussion om franska här tidigare apropå det här med tillgänglighet och begriplighet, men det är ju alltid något att den är på engelska. Det föreligger nu ett underlag för en *exchange of views* – helt enkelt en diskussion om detta på rådet.

Anf. 155 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Ska vi hoppa över återsrapporteringen den här gången, eller ska jag ta den lite snabbt?

Anf. 156 ORDFÖRANDEN:

Vi backar dit. Det är jag som rusar fram här. Det var inte meningen. Det är alldeles riktigt – vi börjar med rättsliga frågor från den 5 och 6 juni och möjligen även från det informella rådet den 7 och 8 juli.

Som vanligt är inte all information tillgänglig, utan vi får ta den i tillämpliga delar. Flera punkter kommer att vara i Coreper i dag, och några i nästa vecka. Det är som vanligt; vi får komplettera i efterhand.

När det gäller återrapporteringen har vi först RIF-rådet den 5 och 6 juni. Ni har fått en rapport i skriftlig form. Jag ska inte säga så mycket om mötet i övrigt. Vi nådde en politisk överenskommelse om hela förslaget till rambeslut om verkställighet av utevarodomar. Ni har fått information om att det var Sverige som tillsammans med sex andra medlemsstater lade fram förslaget. I det beslutet ändrade vi reglerna om när en utevarodom ska verkställas. Vi försöker uppnå ett stärkt skydd för den enskilde när det gäller verkställighet av utevarodomar över gränserna. Det handlar också om att göra samarbetet över gränserna mer effektivt.

Vi enades också den 5 och 6 juni om en allmän riktlinje när det gäller hela utkastet till genomförandebeslut om Prüm. Man hoppades att man ska kunna integrera Prümfördragets tredjepelarfrågor i EU:s regelverk, vilket också skedde den 23 juni när rådet formellt fattade rådsbeslut om Prüm och genomförandebeslutet inklusive bilagan.

Vi diskuterade också den så kallade Rom III-förordningen, som ni har hört om många gånger. Det är den som handlar om äktenskapsmål, Eurojust och Schengens informationssystem. Detta var med på mötet, och de frågorna kommer också med vid nästa RIF-råd. Då får vi återkomma till dem. I övrigt finns det en skriftlig rapport.

Vi hade också ett informellt RIF-råd i Cannes i förra veckan – den 6–8 juli. Det var det första RIF-rådet under det franska ordförandeskapet, och det var alltså informellt. Vid mötet diskuterade vi bland annat polissamarbete inom ramen för vad man från Frankrike kallar för den interna säkerhetsarkitekturen. Vi var överens om processen med Lissabonfördraget, det vill säga att detta att vi inte riktigt vet hur vi ska hantera en del folkomröstningar och så vidare, inte ska stå i vägen för det fortsatta arbetet för att göra framsteg på vårt ansvarsområde. Vi var också överens om vikten av att ha en framåtblickande ansats i arbetet när det gäller såväl inre som yttre säkerhet.

Medlemsstaterna välkomnade också en möjlighet att utföra gemensamma frivilliga säkerhetsaktioner på regional

och tematisk basis mellan bara vissa stater liksom möjligheten för andra som vill ansluta sig att göra så. Prüm nämndes av vissa som ett gott exempel på ett sådant samarbete. Ordförandeskapet såg resultatet av diskussionen som bas för kommande formella rådsmöten.

I kretsen av justitieministrar diskuterade vi också utbildningen av domare och annan rättsvårdande personal. Det handlar om att ge dem tillgång till en gemensam EU-rättslig utbildning och inte om någon typ av harmonisering av utbildning eller så. Vi var överens om att utbildningarna bör hållas med respekt för de nationella rättssystemen och domares oberoende ställning. Utbildningarna bör vara av både teoretisk och mer praktisk karaktär. De kan alltså innehålla information om EU:s juridiska system liksom information om hur man ska tillämpa den europeiska arresteringsordern i praktiken. Det sades att utbildningarna dessutom bör kompletteras med bättre program för utbytestjänstgöring.

Vad det handlar om är att man på olika nivåer i rättssystemet inte riktigt känner till alla regelverk. Man behöver en uppdatering, och vi ska försöka se till att det erbjuds i större utsträckning än vad som sker i dag. Min grundinställning till det är positiv så länge det handlar om att erbjuda möjligheter. Det finns många som kan ha glädje av en sådan kompetenshöjning.

Vi var också överens om att de strukturer och lärosäten som finns bland annat i det europeiska nätverket för rättslig utbildning ska tas till vara i arbetet. Ordförandeskapet lovade fortsatta diskussioner vid kommande RIF-råd och sade också att ett förslag till en resolution i frågan skulle utarbetas.

I övrigt diskuterade vi skydd av personer både när det gäller sårbara vuxna och bortförda barn. Vi diskuterade också civilskydd och framtidsgruppernas rapporter, som vi har talat om. Vi återkommer till en del av detta senare.

Det var ett spännande möte. Det är alltid roligt med ett nytt ordförandeskap, för man ser lite grann av karaktären av det. Jag tycker också att det är spännande att lyssna på de politiska inledningarna. Då får ordförandeskapet en möjlighet att ge lite av sin själ i arbetet. Det ger en del. Detta blir spännande – och mycket är på franska!

Ja, den diskussionen har vi som sagt haft. Återrapporten från juni är utsänd, och den från juli är på väg in. Vi får se på vilket språk det blir.

Vi tackar för informationen i de här delarna och återvänder nu till radsagendan, där vi går in på punkt 8, en eventuell punkt om PNR. Punkten verkar i alla fall stå kvar, särskilt eftersom man har kompletterat med en handling som inkom i går.

Anf. 159 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Ett utkast till rådets rambeslut om användande av passageraruppgifter i brottsbekämpande syfte har diskuterats på tjänstemannanivå under våren. Ordförandeskapet föreslår nu att man i höst ska diskutera några viktiga frågor på en mer övergripande nivå. Det handlar bland annat om tillämpningsområden, hur ett PNR-system ska fungera i praktiken och frågor om dataskydd.

Sverige stöder ordförandeskapets förslag till process för den fortsatta behandlingen av PNR. Det är komplicerade frågor som man måste och behöver analysera mer på djupet.

Anf. 160 CECILIA WIGSTRÖM i Göteborg (fp):

Fru ordförande! När frågan var uppe i justitieutskottet fanns det en majoritet för att stödja den svenska positionen. Då var frågan om proportionalitet viktig för utskottets ledamöter. Det är viktigt att effektiviteten väger upp det integritetsintrång det innebär att lagra uppgifterna.

Jag vill fråga justitieministern hur proportionalitetsbedömningen och detta att sätta sig in i det amerikanska systemets effektivitet finns med i processen.

Anf. 161 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Vi har inte ställt oss avvisande till flygpassageraruppgifterna. Men man kan fundera lite grann över konstruktionen. Hur stor är mängden av data som kommer att sparas, och hur länge kommer de att sparas? Det skulle jag gärna vilja veta.

Anf. 162 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Detta är väldigt bra frågor. Det finns angivet i både Haag-programmet och i EU-strategin mot terrorism från 2005 att EU ska använda PNR-uppgifter för att stärka brottsbekämpning. Men det gäller just detta: Hur då, på vilket sätt, i vilken

omfattning och så vidare? Det finns väldigt olika uppfattningar om hur förslaget ska se ut för att balansera behovet ur brottsbekämpningssynpunkt mot personlig integritet och vad det faktiskt får kosta.

Ordförandeskapets förslag är att vi av just den anledningen ska ta ett steg tillbaka och diskutera de mer övergripande frågorna. Jag tror inte att det är fel att göra så.

Användning av passageraruppgifter är redan i dag en etablerad metod i flera länder och på många vis ett bra sätt att förebygga och bekämpa terrorism. I Sverige har polis och tull redan tillgång till passagerarregister för att underlätta personkontroller. Men det har som sagt funnits rätt vildvuxna idéer – i alla fall i debatten. Jag tror att ordförandeskapet känner ett behov av att lite grann ensa diskussionen och ta just ett steg tillbaka för att få bättre ordning på den och bestämma sig för något. Det är när man har gjort det som man kan titta på proportionaliteten. Vad är rimligt, och vad får det vara?

Jag vet inte om möjligen Lisa Larsson vill säga något mer. Du säger att du inte har något att tillägga. Det tror jag att du har.

Anf. 163 Departementssekreterare LISA LARSSON:

Vad gäller just frågan om lagringstider och antal passageraruppgifter som kommer att finnas är det en av de frågor som man har förhandlat om men där man inte kunnat enas.

Det gäller frågan om vilka flygningar man ska lagra. Ska man begränsa sig till flygpassageraruppgifter? Det har initialt diskuterats. Det skulle naturligtvis påverka mängden.

Det gäller också lagringstider. Där talar man också om olika typer av databaser. Ska det finnas en aktiv databas eller en passiv databas? Det handlar om olika lagringstider för dem. Eller ska man helt enkelt använda dataskyddsrambeslutet som man har enats om som ett övergripande dataskydd för hela paketet?

Tyvärr har jag inte mer svar än att säga att det diskuteras.

Anf. 164 SUSANNE EBERSTEIN (s):

Vad är då den svenska hållningen och inställningen?

Anf. 165 ORDFÖRANDEN:

Vem är ”man” som inte kan enas? Kan ni precisera det lite mer? Vilka är de olika parterna?

Anf. 166 Departementssekreterare LISA LARSSON:

Man kan generellt säga att alla medlemsstater har olika typer av frågor. Jag kan inte gå in på exakt vilken medlemsstat som har haft problem med vilka delar.

Man trycker på att Europaparlamentet ska involveras tydligare i processen. Det står med i slutsatserna man tar med upp nu på RIF-rådet, och man talar även om andra aktörer.

Det är väl alla medlemsstater som tycker att det behöver inhämtas mer information såväl från politiskt håll som från näringslivet som är de som faktiskt kommer att beröras av frågan.

Anf. 167 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det har inte varit någon riktig politisk diskussion om detta än. Min bestämda uppfattning är att det ska finnas ett tydligt mervärde och någon nytta av det hela. Det måste vara proportionellt. Det har varit väldigt vildvuxna idéer, och man undrar om det är rimligt. Man får nog precisera sig lite tydligare och visa att man har någon nytta av det och hur det ska se ut innan vi kan ta ställning. Jag är smått skeptisk till mer ”blommiga” alternativ.

Anf. 168 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Det är det sista som är mest intressant. Det ska vara ett tydligt mervärde, och det kan inte preciseras. Vi får inte heller någon mer information om vad den svenska positionen är. Vad tycker Sverige som sitter med i förhandlingarna om till exempel hur lång tid det ska lagras, vilka flygningar som ska ingå, och så vidare? Det har vi ingen information om.

Jag är rädd för att även den svenska positionen innebär att man accepterar för mycket. Därför har vi tidigare haft en avvikande mening, och den står vi fast vid från Miljöpartiet. Vi tycker att man här ska begränsa det och helst inte ha någonting alls.

Anf. 169 ORDFÖRANDEN:

Det är noterat.

Anf. 170 HANS LINDE (v):

Vänsterpartiet vidhåller också sin avvikande mening.

Anf. 171 ORDFÖRANDEN:
Även det är noterat.

Anf. 172 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det är klart att det blir otydligheter om den svenska inställningen när det är så pass rörigt att det inte finns ett tydligt förslag som är politiskt diskuterat. Det är svårt att ta ställning till något som egentligen inte finns, utan det finns rätt många olika viljor.

Det är skälet till att det franska ordförandeskapet har sagt: Låt oss ta ett steg tillbaka och försöka ensa så att vi får lite rakare linjer i den här frågan. Jag tycker att det är rätt klokt.

Det är klart att vi har ett mervärde med PNR-uppgifter. Det är därför vi har passagerarlistor. Det finns saker man kan använda det till. Det man kan ifrågasätta är vilken typ av större system man ska bygga upp, hur de ska se ut och varför.

Där måste man vara ganska så noggrann. Det är risk att man lägger på sig en massa uppgifter och informationer som inte är adekvata eller som inte har det mervärde så att det är värt insatsen, och då ska vi naturligtvis inte vara med.

Vi får väl återkomma till det när vi har fått lite tydligare ramar för hur diskussionen ser ut och vad den egentligen handlar om.

Anf. 173 ORDFÖRANDEN:

Nu ska jag försöka sammanfatta detta. Det är inte alldeles enkelt. Som justitieministern själv sade är det svårt att ta ställning till någonting som egentligen ännu inte finns. Eftersom det ändå har framförts tydliga principer som är viktiga för svensk del och för partiernas del och också finns tydliga oppositionsmarkeringar väljer jag att sammanfatta med att det finns stöd för regeringens hittills redovisade upplägg och inriktning inför fortsatta förhandlingar i denna fråga. Sådana ligger uppenbarligen framför oss. Jag noterar avvikande meningar från v och mp. Det var punkt 8.

Punkt 10 är en riktlinjedebatt om IT-brottslighet. Så mycket mer än det vet jag faktiskt inte. Det förväntas lite närmare presentation på rådet. Vi får väl lyssna på justitieministern. Varsågod.

Frankrike, det vill säga ordförandeskapet, vill öka samarbetet om IT-relaterad brottslighet. Man föreslår att berörda grupper inom rådet och kommissionen ska ta fram förslag inom berörda områden för att bättre bekämpa IT-relaterad brottslighet.

Målsättningen är att det breda angreppssättet ska resultera i en handlingsplan som kan presenteras vid något av kommande RIF-råd. Handlingsplanen ska utgå från kommissionens meddelande och rådets slutsatser om IT-brottslighet från 2007. Jag vill gärna nämna några exempel på åtgärder som ordförandeskapet föreslår.

För det första vill man skapa en europeisk plattform för att bättra bekämpa brott som begås på Internet, till exempel barnpornografi. På nationell nivå har Frankrike inrättat ett centrum som utreder anmälningar om brott på Internet. I Sverige finns redan i dag samordning för vissa typer av Internetbrott, primärt barnpornografibrott, vid Rikskriminalpolisen.

Ordförandeskapet föreslår att en gemensam EU-plattform mot IT-brottslighet inrättas så att en medlemsstat som får in en ny anmälan ska kunna ta reda på om ärendet redan utreds i en annan medlemsstat. Plattformen föreslås vara administrerad från Europol.

För det andra vill ordförandeskapet fortsätta projektet Check the Web som handlar om att förhindra rekrytering av terrorister genom att hindra så kallad *roaming*, det vill säga byte av servrar.

Det är viktigt att de brottsbekämpande myndigheterna samarbetar också när det gäller brottslighet på Internet. Det får inte vara en skyddad zon för brottslighet. Samtidigt är det viktigt att i det arbetet se till att brottsbekämpningen inte inkräktar på yttrandefrihet och de grundläggande friheterna som vi värnar.

Det finns flera olika idéer i kommissionens meddelande från 2007 som rådet och kommissionen skulle kunna arbeta vidare med. De idéerna är dock väldigt allmänt hållna och behöver konkretiseras innan vi kan ta ställning till dem.

Jag tror till exempel att en gemensam plattform för IT-brott skulle kunna förbättra samordningen av pågående utredningar. Men det är naturligtvis viktigt att beakta det ar-

bete som redan görs inom ramen för Europol och Interpol så att man får en enkel och kostnadseffektiv lösning.

Det är vad man kan säga om detta så här långt. Jag tror att jag fick med det mesta. Jag tycker att det är rätt spännande och att det franska sättet att arbeta på är bra där man lite grann söker och vill att människor ska bidra, skriva och komma med inlägg eller inspel för att försöka få ökad kreativitet.

Jag tycker att de har en rätt bra och offensiv inriktning när det gäller att faktiskt göra någonting på det här området, vilket är betydelsefullt.

Anf. 175 KRISTER HAMMARBERGH (m):

Jag tror att det är alldeles nödvändigt med de förslag som nu börjar diskuteras om man ska komma åt barnpornografi-brotten som har diskuterats här tidigare i dag. Det är nästan omöjligt att komma åt några.

Problemet är också här att det inte räcker med att vi jobbar inom Europol inom EU. Tyvärr är det så att många av de barn som är drabbade finns utanför EU. Det är tredjeländer, och det arbetet administreras därifrån. Det är därför viktigt att samarbetet med Interpol fungerar. Sverige är med och finansierar den person som sitter och jobbar med barnpornografibrott.

Det är viktigt att vi i diskussionen ser till att man inte tappar möjligheten att samarbeta just mellan Europol och Interpol. Det har nu utfärdats en manual för Sirenesystemet. Där gör man klart och tydligt när det gäller till exempel *alerts* att Europol ska gå före Interpol.

Risken finns att man ger en sådan instruktion till nationella styrkor att de inte får prioritera brott själv. Det är bra om vi får den diskussionen att det brottsbekämpande arbetet måste kunna fungera även gentemot tredjeländer och vi inte värnar de europeiska strukturerna i första hand.

Anf. 176 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag tror att det är precis som du sade. Det är viktigt att man tittar vad som händer överallt annars och är öppen för ett samarbete även med andra än med Europol.

Vad jag skulle vilja lyfta in här är att man också diskuterar säkerhet. IT-relaterad brottslighet har många gånger också en bäring på den säkerhet som finns på banker och

annat. Det är mycket av ekonomisk brottslighet som också sker via Internet.

2007/08:42
16 juli

Jag bara hoppas att man också i den fortsatta debatten kommer att diskutera säkerhetsfrågor, myndighetssäkerhet, banksäkerhet och så vidare för att man ska få det bättre för att på så sätt minska risken för brott.

Anf. 177 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Barnpornografi är ett av de områden där det faktiskt fungerar som vi tycker att det ska fungera i andra sammanhang. Där är Europol väldigt duktig och gör nationellt samordnade insatser, och det fungerar också bra med Interpol. Jag tror att det är viktigt att använda den strukturen.

Vi ska inte värna strukturer utan resultat. Det ska vara enkla strukturer. Vi måste fokusera på vad som är problemen, vad det är som ska lösas och hitta praktiska lösningar. Det måste vara ledstjärnan.

Jag delar uppfattningen att IT-säkerhetsfrågorna är viktiga. Men jag vet faktiskt inte var de är någonstans och om de har diskuterats. Det är alldeles självklart. Bristande IT-säkerhet underlättar både penningtransporter och annat som kan vara bekymmersamt ur brottsbekämpningssynpunkt.

Jag ska ta med mig den aspekten. Jag vet inte om Lisa hade något om det. Jag tror inte, om jag ska vara ärlig, att det har varit uppe i det här sammanhanget.

Anf. 178 Departementssekreterare LISA LARSSON:

Det Frankrike säger i dokumentet är väldigt brett. Man pratar om att ta fram en handlingsplan där varje arbetsgrupp inom hela RIF-strukturen ska titta på: Vad kan vi göra på vårt område? Man nämner både problem med attacker mot hela stater, som har varit fallet i Baltikum, och också hot mot banksäkerhet och enskilda personer.

Jag tror att man kan tänka sig att allt möjligt dyker upp när sedan varje arbetsgrupp får uppdraget: Vad ska vi se till att göra på IT-brottsområdet? Det är framför allt när det blir tal om brottslig verksamhet som det faller under ministrarna för rättsliga och inrikes frågor. Annars kanske det hör hemma i andra strukturer när man talar om hur bankerna ska reglera sin säkerhet.

Anf. 179 ORDFÖRANDEN:

Apropå det kan jag säga att vi här i nämnden ser IT-säkerhet i diverse olika rådskonstellationer. Man kan väl bara spela in att det är viktigt över de flesta sektorer. Bara för att nämna några, och jag glömmer säkert några, gäller det transport, kultur och säkerhetsaspekter redan i detta. Det är väl viktigt att ta med sig in i hela Regeringskansliet.

Anf. 180 CHRISTINA AXELSSON (s):

Det var väl ungefär det jag tänkte tillföra. Det är viktigt när man nu ska ta den politiska diskussionen att man också lyfter in säkerhetsfrågor inte bara vad gäller banker och pengar utan också vad gäller myndigheter och annat. Jag tror att det är oerhört viktigt att man har med den dimensionen och att det blir något som "mainstreamar" övriga frågor när man diskuterar IT-brottslighet.

Anf. 181 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag är helt överens om det. Det är säkert så att det är andra råd som har ansvar för det ena med det femte. Jag tror att man måste ha en svensk ståndpunkt eller attityd till det hela. Jag delar uppfattningen att IT-säkerhetsfrågor är centrala.

Anf. 182 ORDFÖRANDEN:

Mitt inlägg var bara för att det snarast är så här. Vi har sett att ur svensk synpunkt viktiga IT- och även telekomfrågor ibland har trillat mellan stolarna för att de är fördelade på många olika råd och går att skära på olika ledder. Bara regeringen tar tag i det när tillfälle gives är vi nog nöjda här så att det inte trillar bort. Det var mer det jag menade.

Anf. 183 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Vi ska ta reda på var de ligger så att jag vid tillfälle kan berätta hur det ser ut. Jag vill nämligen veta svaret på var vi har de frågorna på olika ställen så att vi får någon ordning på diskussionen. Vi gör det.

Anf. 184 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen i den frågan.

Vi vänder på rådsagendabladet där det står Eurojust. Den punkten har ni sett förut. Den har varit föremål för överläggningar i justitieutskottet den 12 februari då det fanns stöd för regeringens upplägg. Den har varit i EU-nämnden den 30

maj då det fanns majoritet för regeringens ståndpunkt. I det fallet fanns det också avvikande meningar från v och mp. Nu föreligger förslag till politisk överenskommelse.

2007/08:42

16 juli

Anf. 185 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Initiativet från bland annat Sverige om ett reviderat Eurojustbeslut har sedan januari diskuterats på tjänstemannanivå. Vid RIF-råden i april och juni har vi enats om de centrala artiklarna i initiativet. Ordförandeskapet har nu bett RIF-rådet att enas beträffande övriga Eurojustfrågor som är föremål för diskussion så att en politisk överenskommelse kan träffas när det gäller dess helhet. De artiklar som då återstår att enas om innehåller bland annat bestämmelser om personuppgiftsbehandling, förhållandet mellan Eurojust och andra organ och tredjeländer, skadeståndsansvar för Eurojust och utvärdering av Eurojusts verksamhet.

När det gäller dataskydd föreslås inga större förändringar i förhållande till nuvarande reglering. En nyhet är dock att även uppgifter om telefonnummer, *e-mail*-adresser, fordonsregisteruppgifter, den icke kodade delen av dna-profiler samt fotografier och fingeravtryck ska få behandlas. En motsvarande bestämmelse finns i det nya Europolbeslutet. En viktig begränsning är att uppgifterna bara får behandlas i den nationella medlemmens temporära arbetsfil och inte i Eurojusts allmänna register, det så kallade indexet.

När det gäller förhållandet mellan Eurojust och andra EU-organ finns i gällande beslut bestämmelser om samarbete med Europol och Europeiska rättsliga nätverket. Dessa föreslås kompletteras med bestämmelser om samarbete med Frontex, SitCen och Europeiska nätverket för rättslig utbildning. Det föreslås dessutom att sekretariaten för nätverken för gemensamma utredningsgrupper och krigsförbrytelser ska utgöra en del av Eurojusts stab och där fungera som separata enheter. Även sekretariatet för nätverket mot korruption ska få utgöra en del av Eurojusts stab om nätverket begär det.

Beträffande Eurojusts samarbete med tredjeland samt med organisationer föreslås kompletterande bestämmelser som innebär att Eurojust ska få ingå samarbetsavtal med sådana stater eller organisationer, till exempel Interpol. Avtalen måste i förekommande fall innehålla erforderliga dataskyddsbestämmelser. Om ett samarbetsavtal har träffats med

en tredje stat ska Eurojust få möjlighet att sända en sambandsman till staten i fråga. Med medlemsstaternas godkännande ska Eurojust vidare kunna samordna en begäran om rättslig hjälp till eller från en medlemsstat.

Det föreslås också att Eurojusts skadeståndsansvar för felaktigt handlande från kollegiets och personalens sida ska regleras i Eurojustavtalet. Enligt förslaget ska Eurojust ersätta skada vållad av sådant handlande. Om skadan har vållats av en nationell medlem när han eller hon har agerat i egenskap av nationell myndighet enligt de nya befogenhetsreglerna ska dock medlemsstaterna ersätta Eurojust det belopp som har getts ut som skadestånd.

Slutligen kan jag nämna att kollegiet enligt förslaget vart femte år ska ombesörja att det genomförs en extern och oberoende utvärdering, både av implementeringen av det reviderade Eurojustbeslutet och av Eurojusts verksamhet. Rapporten ska offentliggöras och lämnas till rådet, kommissionen och parlamentet.

Vi stöder de nu framlagda förslagen, som bör innebära en viktig effektivisering av verksamheten vid Eurojust. Det är glädjande att konstatera att vårens intensiva förhandlingar har nått så pass långt att man förhoppningsvis kan enas om de utestående artiklarna och därmed kan nå en politisk överenskommelse i dess helhet.

Anf. 186 HANS LINDE (v):

Vi vidhåller vår avvikande mening sedan maj.

Anf. 187 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Vi från Miljöpartiet har också en avvikande mening.

Anf. 188 ORDFÖRANDEN:

Det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende men med avvikande mening från v och mp.

Vi kommer till punkt 12 om ett rättsligt nätverk på straffrättens område. Det är nästan precis som tidigare, nämligen att det har varit överläggningar i justitieutskottet den 12 februari då det fanns stöd för regeringens ståndpunkt.

Anf. 189 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Den grova och gränsöverskridande brottsligheten ställer stora krav på våra myndigheter. En förutsättning för att de

ska arbeta effektivt är att det finns ett nära samarbete mellan staternas myndigheter. Ett sådant nära samarbete sker bland annat genom det som kallas Europeiska rättsliga nätverket. Det bildades 1998 och består av kontaktpersoner i varje medlemsstat. Kontaktpersonerna arbetar med internationellt rättsligt samarbete i sina respektive hemländer. De är aktiva mellanhänder mellan medlemsstaternas myndigheter för att underlätta bekämpningen av den grova brottsligheten.

Sverige har i januari i år tillsammans med några andra medlemsstater lagt fram förslag för att göra verksamheten vid Europeiska rättsliga nätverket effektivare. Förslaget innebär att man tydliggör nätverkets roll. Likaså förtydligas förhållandet mellan Europol och Europeiska rättsliga nätverket. En av målsättningarna har varit att se till att Eurojust kan ägna sina resurser åt den riktigt allvarliga brottsligheten som berör fler än två medlemsstater, medan nätverket ska ägna sina resurser åt mer komplicerad gränsöverskridande brottslighet eller mindre komplicerad mer "vardaglig" gränsöverskridande brottslighet, så att vi få lite olika nivå på problemen.

För att uppnå detta har man skapat en informations- och samordningsfunktion mellan det rättsliga nätverket och Eurojust. Som jag nämnde tidigare när det gäller Eurojustbeslutet kan jag också här med glädje konstatera att förhandlingarna har nått så långt att vi kan åstadkomma en politisk överenskommelse när det gäller Europeiska rättsliga nätverket. Det är betydelsefullt för att vi snabbare och bättre ska lösa olika brott.

Anf. 190 ORDFÖRANDEN:

Sammanfattningsvis finns det en majoritet för regeringens ståndpunkt i detta ärende.

Punkt 13 gäller eventuellt inrättande av informationssystem för utbyte av uppgifter ur kriminalregister, Ecris. Rambeslutet har varit föremål för samråd i EU-nämnden i juni 2007 då det fanns majoritet för regeringens ståndpunkt med avvikande mening från v och mp. Sverige har i rådet anfört en parlamentarisk reservation eftersom propositionen inte har kommit än men förväntas till riksdagen i höst. Underlag i övrig är utsänt.

Anf. 191 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det kommer att bli en föredragning av förslaget och en riktlinjedebatt på sammanträdet.

I juni 2007 nåddes en politisk överenskommelse om ett förslag till rambeslut om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregister, det som vi kallar för belastningsregistret i Sverige. Förslagets övergripande syfte är att förbättra utbytet av information ur den typen av register. Enligt rambeslutet ska varje medlemsstat som meddelar en dom mot en annan medlemsstats medborgare informera medborgarstaten om domen. Medborgarstaten ska då lagra informationen. Tanken är att varje medlemsstat ska ha information om alla de domar som har meddelats inom EU mot de egna medborgarna. Rambeslutet syftar till att förkorta förfarandet när uppgifter begärs ur belastningsregister.

Det ursprungliga förslaget till rambeslut innehöll artiklar som reglerade genomförandet av beslutet, till exempel i vilket format uppgifterna skulle sändas över, tekniska lösningar för översändande och ett kommittéförfarande. Men rådet valde att skjuta frågorna på framtiden genom att i rambeslutet ange att rådet skulle besluta om frågorna i särskild ordning. Förslaget som nu ska diskuteras är förslaget till rådsbeslut för att genomföra själva rambeslutet. Det går ut på att skapa ett europeiskt standardformat för elektroniskt utbyte av uppgifter om fällande brottmålsdomar. Medlemsstaterna ansvarar för att lagra uppgifterna i sina respektive nationella databaser. Det kommer inte att finnas någon direkt tillgång till uppgifter i andra medlemsstaters belastningsregister.

För att underlätta utbytet ska medlemsstaterna använda gemensamma koder för olika kategorier av brott och påföljder när de lämnar information till andra medlemsstater. En kommitté som är ledd av kommissionen ska inrättas för att utveckla informationssystemet.

Det är bra att förbättra och effektivisera informationsutbytet när det gäller uppgifter ur belastningsregister. Rådsbeslutet är resultatet av förhandlingarna. Vi kommer i förhandlingarna att sträva efter långsiktiga och smidiga lösningar som uppfyller verksamhetens krav och som är anpassade efter framtiden och vilken utveckling som kan tänkas framöver. Det är också viktigt att kommande lösningar uppfyller de krav som måste finnas på informationssäkerhet. Där hade vi kommit ihåg detta!

Jag är lite intresserad av kommittén. Jag är lite förundrad över den defensiva hållning justitieministern har även i detta ärende, nämligen att vänta och se vad förslaget eventuellt kan bli. Ska man inte driva en ståndpunkt och tycka någonting? Annars hinner det gå lång tid innan man säger att man inte vill ha det så. Då är det kanske alldeles för sent. Det är väl just i riktlinjedebatterna man ska ha en ordentlig ståndpunkt?

Anf. 193 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

När det gäller kommittén föreslår man att en sådan ska inrättas för att utveckla systemet. De ska bland annat uppdatera koderna för brott och påföljder och se över tekniska standarder som används i informationsutbytet. Det är alltså ganska tekniska saker som man ska syssla med. Man ska också ta fram en handbok med regler för informationsutbytet. Det är det här som ställer till mellan staterna när de ska prata med varandra. De har olika system. Här har man valt idén att de ska behålla de egna systemen och att de ska kunna prata med varandra. Då måste det finnas fungerande översättningskoder. Det är de tekniska lösningarna som kommittén ska hålla på med.

Vi har väl uppfattningar från svensk sida. Det är Lisa Larsson som håller på med detta. Driver vi någon linje, eller borde jag göra det?

Anf. 194 Departementssekreterare LISA LARSSON:

Vad gäller det här rådsbeslutet är det av särskilt teknisk karaktär. Det är kommissionen som äger det förvaltningssystem som ska driva det hela och som just nu diskuteras.

Generellt, givetvis, i andra råds- och rambeslut som jag har varit med och förhandlat har det inte varit aktuellt. Där har alla medlemsstater valt att plocka ut en idé med en kommitté eftersom man anser att det skulle förflytta kompetensen inom tredje pelaren till kommissionen. Här har ordförandeskapet sagt att det finns en viss rättsutveckling och ny praxis på området som måste analyseras. Man har sagt att man antagligen ska begära ett yttrande från rättstjänsten. Därför har man sagt att man väntar till lite senare i förhandlingarna. Den enighet mot kommittéer som jag har sett i tidigare andra typer av rådsbeslut finns inte vad gäller just det

här förslaget. Där har man intagit en mer avvaktande hållning på ordförandeskapets initiativ och avvaktar rättsliga utlåtanden.

Anf. 195 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det här är ett tekniskt ärende. Därför känns det inte så otroligt angeläget att ha bestämda tekniska uppgifter.

Vi är tydliga från svensk sida med att vi vill ha fungerande system och att de ska användas på ett bra sätt. Vi har i andra liknande ärenden skickat in svenska experter därför att vi tycker att vi har hög kompetens när det gäller hur det tekniskt bör vara utformat. Just här har vi inte arbetat riktigt på det sättet. Det finns andra aktörer som har ansetts vara kunniga. Då har vi varit lite mer avvaktande.

Den politiska signalen är att vi tycker att det här är viktigt. Det är viktigt att så fort som möjligt få medlemsstaterna att prata med varandra och få ut den information de ska ha. Det ligger en poäng i att man för en gångs skull väljer att låta medlemsstaterna själva ta ansvar för sina register och regelverken runt dem, men att man i stället hittar lösningar för att utbyta adekvat information. Det är ur integritetssynpunkt tilltalande.

Anf. 196 CHRISTINA AXELSSON (s):

Jag kommer med en teknisk-praktisk fråga eftersom det här är en teknisk fråga.

Om jag söker ett arbete inom till exempel barnomsorgen ska jag ha utdrag ur belastningsregistret. Får man då del av det som ligger i andra länders belastningsregister om mig? Eftersom vi har fri rörlighet inom EU kan jag ha gjort något någon annanstans. Är det därför man ska prata med varandra?

Anf. 197 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Jag föreslår att Mikael Tollerz reder ut detta. Grunden är att vi, som det ser ut i dag, inte serverar med andra länders information.

Anf. 198 Departementsrådet MIKAEL TOLLERZ:

Det var just detta jag tänkte säga: Det är nationella regler som styr detta. Vill man ha ut uppgifter från andra länder får man vända sig dit. Vad det här systemet framför allt syftar till är att man i rättsväsendet ska få en helhetsbild av den

kriminalitet som till exempel en åtalad har gjort sig skyldig till. Det handlar bland annat om att domstolar ska få en helhetsbild när de ska bestämma påföljd och kunna se om det är fråga om en återfallsförbrytare eller en person som tidigare har dömts till vård, övervakning eller skyddstillsyn, till exempel. Det är rätt viktiga saker att veta när man ska bestämma domen för en åtalad.

Anf. 199 ULF HOLM (mp):

Fru ordförande! Det låter som om att det är en väldigt teknisk fråga på mötet, men det är nu en riktlinjedebatt om vilken uppfattning Sverige har om vad som ska finnas i detta. Risker finns ju för att det är de länder som vill att man ska lämna ut så mycket som möjligt som är de som vinner. Vi är ur integritetsskyddssynpunkt väldigt skeptiska mot att alla information, också när det gäller brottslingar, ska vara öppna. Då har vi också problematiken med IT-säkerhet etcetera. Därför tror jag att det är viktigt att man är restriktiv med vad som så att säga ska vara den gemensamma nämnaren här.

Vi har tidigare anmält avvikande mening när det gäller inrättandet av det här systemet. Jag håller fast vid den avvikande meningen här, för säkerhets skull.

Anf. 200 ORDFÖRANDEN:

Det var alltså avvikande mening från både v och mp. Det noteras.

Anf. 201 HANS LINDE (v):

Fru ordförande! Jag skulle bara vilja få ett klargörande. Justitieministern får ursäkta. Hon ser på nämnden att vi har suttit här ett tag nu och att blodsockernivåerna börjar sjunka.

Om jag har förstått det här rätt kommer man inte att ha direktåtkomst till ett annat lands register, utan detta handlar om utbyte. Det är fortfarande Sverige som medlemsstat som har kontroll över egna register och avgör om vi ska lämna ut uppgifter eller inte. Justitieministern nickar. Bra. Jag ville få detta tydligt. Det är ju positivt ur integritetssynpunkt.

Det finns ju andra risker med detta. Vi vet att olika medlemsländer har olika typer av system, och när man ska ta in uppgifter från ett system till ett annat finns det alltid risker för integriteten. Därför väljer också vi från Vänsterpartiet att vidhålla vår avvikande mening.

Anf. 202 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Om man ska göra det riktigt enkelt kan man säga så här: Vi har vår burk med uppgifter. Det förslaget nu handlar om är att vi i vår burk borde kunna få del av allt som rör svenska medborgare. Om de har gjort sig skyldiga till något någon annanstans ska de länderna vara snälla och berätta det för oss så att vi kan stoppa ned den informationen och ha den tillgänglig om vi behöver lagföra dessa personer eller på annat sätt ta oss an dem.

När vi till andra länder ska dela med oss om uppgifter om att vi har dömt någon är det svårt att kommunicera med varandra därför att systemen är komplexa. Då försöker vi hitta en typ av standarder eller koder som gör att man kan översätta och bli begriplig med varandra. Det finns många fördelar i detta.

Ur integritetssynpunkt är det fördelaktigt att det är de nationella reglerna som bestämmer ramarna för vårt system. Som jag kan se det är det positivt ur många aspekter att få veta om medborgare som vi hanterar och som bor i vårt land gör sig skyldiga till något någon annanstans. Då kan vi bli duktigare på påföljder och med den behandling som ska sättas in. Det är ofta väldigt olyckligt med folk som är sköra när vi inte har en aning om vad de har för bakgrund eller om vad som händer när de är ute och far.

Det här är ett ganska bra system. Jag tror att du har tolkat detta helt korrekt.

Anf. 203 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga men noterar avvikande mening från v och mp.

Vi är på punkt 14, Ändring av förordning när det gäller Rom III. Ni vet vad jag menar, för den här frågan har varit här förut, senast den 30 maj, då det fanns enhälligt stöd för regeringens ståndpunkt. Frågan har också varit föremål för överläggningar i civilutskottet redan i mars förra året, och sedan dess har det varit väl känt vad vi tycker här och vad regeringen tycker. Det är det fortfarande. Nu ska rådet diskutera hur man ska agera utifrån det faktum att enhällighet inte uppnås.

Fru ordförande! Det är precis så det är. Som vi har diskuterat här och varit överens om har jag förklarat att Sverige motsätter sig förslag som innebär eller kan leda till att det blir svårt för vissa personer att skiljas i Sverige. Vid det senaste rådsmötet konstaterade man att det inte kan uppnås någon enhällighet i förhandlingarna. De länder som är intresserade ska då diskutera hur de, kanske genom ett förstärkt samarbete, ska kunna ta initiativ.

Ordförandeskapet vill ha en riktlinjedebatt på nästa möte i RIF-rådet. Det kan antas att förutsättningarna för ett förstärkt samarbete kommer att vara i fokus för diskussionen. Vi kommer inte att delta i några sådana diskussioner, för vi är inte intresserade av något förstärkt samarbete. Det ska bli verkligt intressant att se hur många som egentligen är det.

Anf. 205 ORDFÖRANDEN:

Låt mig själv ställa en följdfråga om detta sista. Det krävs ju att minst åtta länder vill gå vidare med ett fördjupat samarbete. Det är i så fall deras problem och inte vårt, men vi kan ju vara nyfikna ändå. Har justitieministern någon bedömning av läget?

Anf. 206 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Det krävs ju också kommissionsförslag, viskades det. Det är svårare att få ihop åtta som frivilligt bestämmer sig för att göra detta än att haka på en majoritet även om man har frågetecken. Det är väl alldeles uppenbart att det inte har varit helt enkelt. Jag vet faktiskt inte hur många länder man har fått ihop i dagsläget, men jag har anat att det finns de som inte har velat vara så tydliga som vi har varit och som inte kommer att anstränga sig särskilt mycket för att komma med på ett fördjupat samarbete på frivillig grund. Detta blir alltså väldigt intressant.

Jag lovar att vi ska berätta vad vi vet så snart vi vet något, men här öppnar man inga kort. Jag får frågor om Rom III vid nästan varje möte och varje presskonferens ute i Europa även om svenska tidningar aldrig skriver om det. Jag får aldrig några mothugg från ministerkolleger mer än artighetsmässigt. Sakfrågan är tydligen besvärlig att diskutera. Jag försöker vara väldigt tydlig med vad som är skälen för Sverige,

och jag stöter på många vid sidan om mötena som säger att de förstår hur vi tänker.

Jag tycker att detta är intressant och att vi gör en del nytta just nu.

Anf. 207 ORDFÖRANDEN:

Vi får säkert anledning att återkomma. Rent tekniskt ska vi ändå ta ställning till förhandlingsupplägget, även om det mest är andra länder som är involverade. Det är ju ändå rådet som detta ska utgå från, och vi har bestämda åsikter i sak här.

Då konstaterar jag sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför fortsatta förhandlingar i denna fråga, och jag antar att det är enhälligt även i dag.

Framtidsgruppen, punkt 15, har vi diskuterat förut. Sedan har vi den gemensamma kommittén, där frågan om SIS II lär vara struken. Stämmer det? Ja, nickar departementet.

Då bör vi vara klara med justitieministerns beslutsfrågor. Jag har inga noteringar om några anmälda övriga frågor. Det har inte justitieministern heller. A-punktslistan, som kommer om en dryg vecka, är det inte mycket att göra något åt eftersom det inte finns någon sådan än. Beslut om tillgängliga A-punkter tog vi ju med statsrådet Malmström.

Då är vi enligt mina noteringar färdiga med justitieministern för i dag. Är det något hon vill lägga till?

Anf. 208 Justitieminister BEATRICE ASK (m):

Nej, tack så mycket!

Anf. 209 ORDFÖRANDEN:

Tack detsamma, och lycka till på rådet!

Innehållsförteckning

2007/08:42

16 juli

1 § Allmänna frågor och yttre förbindelser.....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN.....	1
Anf. 2 Statsrådet EWA BJÖRLING (m).....	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN.....	3
Anf. 4 Statsrådet EWA BJÖRLING (m).....	3
Anf. 5 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 6 Statsrådet EWA BJÖRLING (m).....	4
Anf. 7 SUSANNE EBERSTEIN (s).....	4
Anf. 8 ORDFÖRANDEN.....	4
Anf. 9 CARINA ADOLFSSON ELGESTAM (s).....	4
Anf. 10 Statsrådet EWA BJÖRLING (m).....	5
Anf. 11 Kanslirådet DANIEL BLOCKERT.....	5
Anf. 12 BJÖRN HAMILTON (m)	5
Anf. 13 Statsrådet EWA BJÖRLING (m).....	5
Anf. 14 CARL B HAMILTON (fp)	6
Anf. 15 Statsrådet EWA BJÖRLING (m).....	6
Anf. 16 ORDFÖRANDEN.....	6
Anf. 17 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp).....	7
Anf. 18 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	8
Anf. 19 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp).....	8
Anf. 20 ORDFÖRANDEN.....	8
Anf. 21 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp).....	9
Anf. 22 STAFFAN DANIELSSON (c).....	10
Anf. 23 ORDFÖRANDEN.....	10
Anf. 24 SUSANNE EBERSTEIN (s).....	10
Anf. 25 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp).....	11
Anf. 26 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 27 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	11
Anf. 28 SUSANNE EBERSTEIN (s).....	12
Anf. 29 ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 30 ELSE-MARIE LINDGREN (kd)	12
Anf. 31 ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 32 Statsrådet CECILIA MALMSTRÖM (fp).....	12
Anf. 33 ORDFÖRANDEN.....	13
Anf. 34 ELSE-MARIE LINDGREN (kd)	13

Anf. 35 BODIL CEBALLOS (mp).....	13
Anf. 36 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	13
Anf. 37 BODIL CEBALLOS (mp).....	13
Anf. 38 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	14
Anf. 39 ORDFÖRANDEN	14
Anf. 40 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	14
Anf. 41 HANS LINDE (v).....	15
Anf. 42 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	15
Anf. 43 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 44 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	16
Anf. 45 BODIL CEBALLOS (mp).....	16
Anf. 46 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	16
Anf. 47 ORDFÖRANDEN	17
Anf. 48 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	17
Anf. 49 CARINA ADOLFSSON	
ELGESTAM (s)	18
Anf. 50 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	18
Anf. 51 ORDFÖRANDEN	18
Anf. 52 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	18
Anf. 53 HANS LINDE (v).....	19
Anf. 54 ORDFÖRANDEN	19
Anf. 55 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	19
Anf. 56 ORDFÖRANDEN	19
Anf. 57 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	19
Anf. 58 BODIL CEBALLOS (mp).....	20
Anf. 59 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	20
Anf. 60 ORDFÖRANDEN	20
Anf. 61 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp).....	21
Anf. 62 ORDFÖRANDEN	21

Anf. 63 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp)	21
Anf. 64 ORDFÖRANDEN	21
Anf. 65 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp)	21
Anf. 66 MAGDALENA STREIJFFERT (s)	22
Anf. 67 ORDFÖRANDEN	22
Anf. 68 MAGDALENA STREIJFFERT (s)	22
Anf. 69 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	22
Anf. 70 HANS LINDE (v)	22
Anf. 71 ORDFÖRANDEN	23
Anf. 72 Statsrådet CECILIA	
MALMSTRÖM (fp)	23
Anf. 73 ORDFÖRANDEN	24
Anf. 74 HANS LINDE (v)	24
Anf. 75 ORDFÖRANDEN	24
Anf. 76 HANS LINDE (v)	24
Anf. 77 ORDFÖRANDEN	24
2 § Ekofin–budget	26
Anf. 78 ORDFÖRANDEN	26
Anf. 79 Statssekreterare HANS LINDBLAD	26
Anf. 80 ORDFÖRANDEN	28
Anf. 81 SUSANNE EBERSTEIN (s)	28
Anf. 82 ORDFÖRANDEN	29
Anf. 83 HANS LINDE (v)	29
Anf. 84 ULF HOLM (mp)	29
Anf. 85 ORDFÖRANDEN	29
Anf. 86 Statssekreterare HANS LINDBLAD	29
Anf. 87 ULF HOLM (mp)	29
Anf. 88 ORDFÖRANDEN	30
3 § Rättsliga och inrikes frågor	31
Anf. 89 ORDFÖRANDEN	31
Anf. 90 Statssekreterare GUSTAF LIND	31
Anf. 91 BODIL CEBALLOS (mp)	31
Anf. 92 Statssekreterare GUSTAF LIND	32
Anf. 93 BODIL CEBALLOS (mp)	32
Anf. 94 Statssekreterare GUSTAF LIND	32
Anf. 95 ORDFÖRANDEN	32
Anf. 96 Statssekreterare GUSTAF LIND	32
Anf. 97 ORDFÖRANDEN	33
Anf. 98 Statssekreterare GUSTAF LIND	33
Anf. 99 ORDFÖRANDEN	35

Anf. 100	MAGDALENA STREIJFFERT (s)	35
Anf. 101	ORDFÖRANDEN	36
Anf. 102	MIKAEL CEDERBRATT (m)	36
Anf. 103	BODIL CEBALLOS (mp)	36
Anf. 104	ORDFÖRANDEN	37
Anf. 105	HANS LINDE (v)	37
Anf. 106	ORDFÖRANDEN	37
Anf. 107	Statssekreterare GUSTAF LIND	37
Anf. 108	ORDFÖRANDEN	38
Anf. 109	Statssekreterare GUSTAF LIND	39
Anf. 110	MAGDALENA STREIJFFERT (s)	40
Anf. 111	HANS LINDE (v)	40
Anf. 112	BODIL CEBALLOS (mp)	40
Anf. 113	ORDFÖRANDEN	41
Anf. 114	BODIL CEBALLOS (mp)	41
Anf. 115	Statssekreterare GUSTAF LIND	41
Anf. 116	MAGDALENA STREIJFFERT (s)	41
Anf. 117	Statssekreterare GUSTAF LIND	41
Anf. 118	ORDFÖRANDEN	41
Anf. 119	Statssekreterare GUSTAF LIND	42
Anf. 120	BODIL CEBALLOS (mp)	42
Anf. 121	ORDFÖRANDEN	42
Anf. 122	BODIL CEBALLOS (mp)	43
Anf. 123	ORDFÖRANDEN	43
Anf. 124	BODIL CEBALLOS (mp)	43
Anf. 125	ORDFÖRANDEN	43
Anf. 126	BODIL CEBALLOS (mp)	43
Anf. 127	ORDFÖRANDEN	43
Anf. 128	MAGDALENA STREIJFFERT (s)	43
Anf. 129	HANS LINDE (v)	43
Anf. 130	STAFFAN DANIELSSON (c)	43
Anf. 131	MIKAEL CEDERBRATT (m)	43
Anf. 132	Statssekreterare GUSTAF LIND	44
Anf. 133	BODIL CEBALLOS (mp)	44
Anf. 134	ORDFÖRANDEN	44
Anf. 135	Statssekreterare GUSTAF LIND	44
Anf. 136	HANS LINDE (v)	45
Anf. 137	ORDFÖRANDEN	45
Anf. 138	Statssekreterare GUSTAF LIND	45
Anf. 139	ORDFÖRANDEN	45
Anf. 140	Statssekreterare GUSTAF LIND	46
Anf. 141	ORDFÖRANDEN	46

4 § Rättsliga och inrikes frågor.....47

2007/08:42

16 juli

Anf. 142 ORDFÖRANDEN.....	47
Anf. 143 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	47
Anf. 144 ORDFÖRANDEN.....	49
Anf. 145 Statssekreterare GUSTAF LIND.....	49
Anf. 146 ORDFÖRANDEN.....	49
Anf. 147 CECILIA WIGSTRÖM i Göteborg (fp).....	49
Anf. 148 MAGDALENA STREIJFFERT (s)	50
Anf. 149 KRISTER HAMMARBERGH (m).....	50
Anf. 150 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	50
Anf. 151 CHRISTINA AXELSSON (s).....	52
Anf. 152 SUSANNE EBERSTEIN (s).....	52
Anf. 153 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	52
Anf. 154 ORDFÖRANDEN.....	53
Anf. 155 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	53
Anf. 156 ORDFÖRANDEN.....	53
Anf. 157 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	54
Anf. 158 ORDFÖRANDEN.....	55
Anf. 159 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	55
Anf. 160 CECILIA WIGSTRÖM i Göteborg (fp).....	55
Anf. 161 SUSANNE EBERSTEIN (s).....	55
Anf. 162 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	56
Anf. 163 Departementssekreterare LISA LARSSON.....	56
Anf. 164 SUSANNE EBERSTEIN (s).....	56
Anf. 165 ORDFÖRANDEN.....	56
Anf. 166 Departementssekreterare LISA LARSSON.....	57
Anf. 167 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	57
Anf. 168 ULF HOLM (mp).....	57
Anf. 169 ORDFÖRANDEN.....	57
Anf. 170 HANS LINDE (v)	57
Anf. 171 ORDFÖRANDEN.....	57
Anf. 172 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	57
Anf. 173 ORDFÖRANDEN.....	58
Anf. 174 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	58
Anf. 175 KRISTER HAMMARBERGH (m).....	59
Anf. 176 CHRISTINA AXELSSON (s).....	59
Anf. 177 Justitieminister BEATRICE ASK (m)	60

Anf. 178	Departementssekreterare LISA LARSSON.....	60
Anf. 179	ORDFÖRANDEN	60
Anf. 180	CHRISTINA AXELSSON (s)	60
Anf. 181	Justitieminister BEATRICE ASK (m).....	60
Anf. 182	ORDFÖRANDEN	61
Anf. 183	Justitieminister BEATRICE ASK (m).....	61
Anf. 184	ORDFÖRANDEN	61
Anf. 185	Justitieminister BEATRICE ASK (m).....	61
Anf. 186	HANS LINDE (v)	62
Anf. 187	ULF HOLM (mp)	62
Anf. 188	ORDFÖRANDEN	62
Anf. 189	Justitieminister BEATRICE ASK (m).....	62
Anf. 190	ORDFÖRANDEN	63
Anf. 191	Justitieminister BEATRICE ASK (m).....	63
Anf. 192	SUSANNE EBERSTEIN (s)	64
Anf. 193	Justitieminister BEATRICE ASK (m).....	64
Anf. 194	Departementssekreterare LISA LARSSON.....	64
Anf. 195	Justitieminister BEATRICE ASK (m).....	65
Anf. 196	CHRISTINA AXELSSON (s)	65
Anf. 197	Justitieminister BEATRICE ASK (m).....	65
Anf. 198	Departementsrådet MIKAEL TOLLERZ	65
Anf. 199	ULF HOLM (mp)	65
Anf. 200	ORDFÖRANDEN	66
Anf. 201	HANS LINDE (v)	66
Anf. 202	Justitieminister BEATRICE ASK (m).....	66
Anf. 203	ORDFÖRANDEN	66
Anf. 204	Justitieminister BEATRICE ASK (m).....	67
Anf. 205	ORDFÖRANDEN	67
Anf. 206	Justitieminister BEATRICE ASK (m).....	67
Anf. 207	ORDFÖRANDEN	67
Anf. 208	Justitieminister BEATRICE ASK (m).....	68
Anf. 209	ORDFÖRANDEN	68